

ערב ראש השנה תשע"ח, 17, 09, 20 עלון מס' 1501

אשדות יעקב איהוד

שנה
אוהבה

צילום: עמוס גל

ואלה נולדו לנו בתשע"ז

אן - בת פאמילא ורוצי פאנדאן
אלי - בת פאני ותואר מאמאד
איאה - בת פאני ותואר כהן
אריאל - בן פאפיה ואיל אברהם
עדי - בת פאנסיה ונדב מלרחי
עומר - בן פאחלי ואיא אלתר
אסף - בן פאסיר ועומרי מאטל
נוה - בן פאמאיה וענבר אלתר
מתן - בן פאצידן ומיכאל עומר
פיה - בת פאווילין וליביו יוסוב
צידו - בן פאציליא ופל כהן

.n.f.6

כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
כל ילד הוא שיר שהקב"ה ברא ,
אך הוא טרם הכיר חוקי הלחנה .
אות אחר אות, ותו אחר תו
נעזור לו לבנות את ניגון חייו .
שידע לכוון את צליל מיתריו
שישכיל לנגן את מיטב לחניו .
כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
אם נדע להאיר את דרכו נכונה ."

מירי רן בירן

פתיח

תחל שנה וברכותיה, תכלה שנה וקללותיה ושנשב כולנו תחת עץ התות ויסמיקו שפתינו מגעגועים למה שהיה ולא ישוב עוד.
מודה אני ומתוודה ששנים ארוכות איני חוגג את שני הרגלים רוויי הניחוח המשפחתי: ראש השנה ופסח, במשתה הקיבוצי המוכר לי היטב, ותחת זאת נודד 'לשדות זרים' שאינם באמת מנוכרים לי, כי משפחה מחוץ לקיבוץ אינה עונה להגדרה של 'שדה זר', מה גם שכל נשמה קיבוצית יתרה, מביאה עימה לכל שולחן חג, את הריחות, הבשמים, ואת שירי הגבעטרון. אז ככל הנראה גם השנה לא אחוג רה"ש קיבוצי, אבל את הערגה ליחד הצפוף הזה, לשדות ולמרחבים של ילדותי שספגו את בתוליי, לא אאבד לעולם.

לאחרונה פניתי להנהלת 'נוף אשדות' לקבל את המועדון לחבר לטובת אירוע - מפגש של חניכי גרעין 'צברי' מודל 97 שחוגג 20 שנה להגעתו ארצה ולאשדות. הוסבר לי שמאחר ומדובר באירוע פרטי עליי לשלם 300 שקלים כתנאי לקבלת מפתחות המועדון. הסברתי שהאירוע עתיד להמשך שעתיים לכל היותר, ומוזמנים אליו חניכי גרעין 'צברי' השוהים כיום באשדות (בחופשות מהצבא) וגם משפחות אשדותיות שאימצו את הבוגרים ושומרים עימם קשר גם היום. נאמר לי שכדי שהאירוע ייחשב פומבי, עליי לפרסם מודעה לכלל הציבור באתר הקהילה ולהזמין, וכך עשיתי. לאחר כשעתיים קיבלתי הודעה שאחרי בחינה מחדשת הוחלט בהנהלה שהאירוע הינו פרטי ומחוייב בתשלום. הודעתי שאני מוותר.

שנברך ונתברך בכל הטוב שבעולמנו.

חג שמח,

אבנרון

ראש השנה תשע"ח

ממזכיר הקיבוץ

המתקנים. ואז... בבוקר בו חיכינו למתקנים הגיע המייל הבא:

From: אודליה

Date: 13/09/2017

To: Subject: משכ"ל לאשדות יעקב

בוקר טוב,
לצערנו הייתה תקלה טכנית במערכת המידע פנימית שלנו שזוהתה רק אתמול בלילה, לכן המתקנים טרם יוצרו. הכנסנו את המתקנים לייצור מייד ובהול. להלן הלויז' החדש: מתקנים לפני יום הכיפורים 27-28/9/17 והדשא הסינטטי מייד לאחר מכן 1/10/17. כך שהגן יותקן בשלמותו עד חג הסוכות.

איתכם הסליחה

בברכה, אודליה ביבי / רכזת פרויקטים / מתקני פסגות

דורון אומר שבפרוייקט הזה קורה כל עיכוב אפשרי וגם כאלו שנראו כלא אפשריים קורים. אנחנו ממשיכים ללחוץ, לבקש, לדרוש, ללוות ולעקוב.

שדרוג תשתיות בשטח הקיבוץ הוותיק

בניהולו של חבר הקיבוץ יוסי בן פורת. בוצע לאחרונה פרויקט גדול (כ- 200,000 ₪) לשדרוג חשמל וביוב באזור בתי הילדים. הפרוייקט הזה גרם לכך שיש צורך בשדרוג דחוף של המדרכות והנוי באזור. הטיפול בכל מה שמעל האדמה הוא באחריות "הועד המקומי" אני מאד מקווה שהועד ייקח את זה על עצמו כדי שאזור כזה פעיל לא ישאר עירום ופצוע. בקרוב מתחיל פרויקט תשתיות נוסף בתחום הביוב, מאחורי הכל-בו, גם פרויקט זה ידרוש התזרת הנוי למצבו הקודם גם כאן, אני מקווה שיעשה על ידי

המשך בעמוד הבא

שלושה שבועות בתפקיד. לא לגעת – צבע טרי.

איזה לא לגעת. החיים ממשיכים, יש דופק, אי אפשר לעצור. ממשיכים.

בגדול, עוסק בקידום "שיוך דירות" לחברי הקיבוץ (בשבוע הבא חברי הקיבוץ יקבלו את תסריטי המגרש של כל בית) ואת הטיפול בבניית השכונה החדשה (התב"ע בהפקדה, יש ערעור על התב"ע). התקדמות בשני הנושאים האלה תאפשר התקדמות בקליטה לחברות שכרגע מוקפאת (כי אפשר לקלוט רק מועמד שיש לו בית), ולכן כל כך חשוב לקדם את שני הנושאים הראשונים. אחרי החגים מתחילים לעבוד על התכנית הכלכלית השנתית של הקיבוץ לשנת 2018. ויש עוד עשרות נושאים בגודל בינוני וקטן שעולים ויורדים מהשולחן כמעט כמו המלאכים בחלום של יעקב אבינו אלא שכאן אני לא יכול להרשות לעצמי לחלום, יש צורך לטפל בכל נושא.

תשתיות בשכונה הדרומית

הנהלת הקיבוץ (המזכיר היוצא דורון ומנהל עסקי הקהילה היוצא - שאול) ממשיכה ללוות את סיום התשתיות בשכונה הדרומית של הקיבוץ (המכונה גם "הרחבה"). המון "הורים" (גופים) יש לפרוייקט הזה: מועצה אזורית, משכ"ל, "אדבר" ומרוב הורים, הפרוייקט מתנהל במהירות של... צב חולה. בכל מקרה, לפני שבוע הסתיים החלק של הגינון לאורך כביש מספר 2 (הכביש הראשי ממנו יוצאים חמשת הרחובות של השכונה) הכל שתול ומרושת במערכת השקיה. כמו כן הסתיים החלק של הגינון לאורך מדרכת הבטון החוצה את מרכז ההרחבה ממזרח למערב. לאורך המדרכה הזו גם הוצבו עמודי תאורה חדשים (שלא כולם עדיין דולקים). לסיום הפרוייקט נותר החלק של גן השעשועים שאמור היה להיות מוכן בפסח (אפריל 2017): לאחרונה הותקנה בו תאורה (עדיין לא חוברת לחשמל), הועמדו עמודי הברזל שיתמכו את הכיסוי של חלק מהגן. כמו כן הבטיחו שעד ראש השנה יועמדו גם

ממזכיר הקיבוץ - המשך

מחפשים תושב או תושבת, חברה או חבר, אפשר גם זוג, שייקח אחריות על בית הקברות ילווה את הקבלן ואת הקיבוצים בפיתוח וטיפוח המקום החשוב הזה

אולי את/ה?

טוב, מספיק עם ענייני חולין, ערב ראש השנה מבקש להביא סיפור (המקור לא ידוע) שסיפרתי השבוע בשיעור שאני מעביר לילדי כיתה ב' ב"מול גלעד" וחשבתי שהוא טוב גם לנו, המבוגרים.

היה היו צמד אחים שגרו בחוות סמוכות. במשך שנים חיו בשיתוף פעולה ועזרו זה לזה ככל שיכלו. יום אחד התעורר ביניהם ויכוח, דברים קשים הוטחו לאוויר ואחריהם חודשים רבים של שתיקה ונתק. שני האחים, לא נפגשו יותר האחד עם השני ואפילו לא דיברו ביניהם.

בוקר אחד, דפק זר על דלתו של אחד האחים. הזר אחז בידי ארגז ובו כלי עבודה של נגר. "אני מחפש עבודה לכמה ימים", אמר, "אולי אתה צריך עבודות תחזוקה בחווה היפה שלך? אני עובד מהר ואעשה כל עבודת נגרות שיש לך".

חשב האח על ההצעה והשיב: "לא במקרה הגעת אלי. יש לי עבודה גדולה בשבילך. אתה רואה את החווה שגובלת עם החווה שלי? זו החווה של אחי. עד לא מזמן גבל בינינו שטח פתוח, אבל האח שלי חפר שם ויצר תעלה שחוצה בינינו ממש כמו גבול. הוא חושב שהוא חכם גדול ואני אראה לו מי קובע את הגבול כאן.

אני רוצה שתבנה לי חומת עץ גבוהה גבוהה-שלא אצטרך לראות אותו יותר לעולם!!!" הנגר שתק רגע ואמר: "אני מבין, אבנה לך בדיוק את הדבר שאתה מבקש"

החל הנגר לעבוד במהירות וביעילות. ניתן היה לראות שהוא מקצוען בתחומו. כעבור שלושה ימים, סיים את עבודתו וקרא לאח שהזמין את העבודה.

"הועד המקומי" ולא על ידי חברי הקיבוץ בלבד. עוד פרטים על התשתיות ברשימתו של יוסי בן פורת בעלון זה.

תצוגה ארכיאולוגית

סוף סוף, לאחר כ-3 שנים של המתנה, ציפייה, סחבת בליווי רצוף של חגי ברון בלחץ של המזכיר – דורון, ולאחר תשלום לחברת השלטים. סודרו הממצאים לפי נושאים והוצבו השלטים. לנו נוצרה כאן פינה תרבותית מסודרת בדרך מקצועית. תודה לחגי ודורון.

בית קברות

אנשי אשדות מאוחד לא היו מרוצים מרמת האחזקה של בית הקברות על ידי אשדות איחוד והחל מפברואר 2017, אחזקת הנוי עברה לטיפול של אשדות מאוחד. בעקבות חוסר שביעות רצון שלנו מנושא הטיפול והאחזקה בבית הקברות, הוחלט לקיים פגישה. אני ושאל, האחראי על הנושא עד היום, נפגשנו עם רותי מנהלת הקהילה של אשדות מאוחד ועם קבלן הנוי שלהם. שמעו את הערותינו, הסכימו לתיאור המצב והבטיחו שיפור מיידי הכולל הקפדה על קצירת הדשא, ניקיון כללי, שתילת פרחים קיץ/חורף בערוגות המיועדות לכך. טיפול וניקוי קברי החללים.

עוד סוכם:

1. בתום תקופת החגים תערך פגישה נוספת בנושא.
2. אם יורגש צורך, החל מתודש אפריל בשנה הבאה ועד תודש אוגוסט יתווסף יום עבודה נוסף לטיפול בבית הקברות. העלות תתחלק בין שני היישובים.

במקביל אנחנו מטפלים בתיקון האנדרטה לקרובי חברים שנספו בשואה. שני לוחות זכוכית עם שמות נשברו (כנראה מאבנים שעפו בעת קציר הדשא). האנדרטה מנציחה קרובי משפחה של חברי שני הקיבוצים ולכן עלות התיקון תתחלק בין שני הקיבוצים.

ממזכיר הקיבוץ - המשך

נה טובה
נה fe סליחה וקבלה
נה עם סבלנות

יונתן אלטר
מזכיר הקיבוץ

Ashdot Yaakov Ichud

נעורים אשדות

Sep 17 at 10:58pm

היום קיבלנו את פרס המועצה בתור חברת הנעורים של אשדות על פרויקט חיים בהנהגת סמדר ינאי אחת הנשים המדהימות שנפל בחלקינו הזכות לעמוד לצידה בפרויקט "קייטנת איל"ן". ולייצג את הפרויקט והדבר המדהים הזה שנוצר בזכותה ביחד עם חברת הנעורים במשך 18 השנים האחרונות.

במעמד מכבד זה היינו שמחים להרגיש גאווה קצת יותר גדולה על הקיבוץ שאנחנו מייצגים. שאנשים יהיו ערבים זה לזה ויבינו שהם חיים/הגיעו לקהילה של קיבוץ, קהילה עם ערכי שותפות ועזרה הדדית. כך זה צריך להישאר כי רק ככה מפעל חיים כמו קייטנת איל"ן יוכל להמשיך להתקיים, קייטנה זו תורמת רבות לנו, מראה לנו עולמות אחרים, קצת שונים ממה שאנחנו נתקלים ביום יום וזה מה שהופך אותנו למיוחדים.

מי כמונו יודע שהעולם השתנה אבל לא הכל צריך להשתנות ויש ערכים בסיסים שבטח בקהילה קיבוצית לא צריך לשנות. צריך לחיות לפי ערכי הקיבוץ ולעמוד מאחוריו.

ובטח אחרי הנוער והחיילים והשינשנים שגם אנחנו ניהיה בעתיד...👉

מקווים שבשנה שבפתח הקיבוץ שלנו יעמוד מאחורינו ושהקהילה שלנו תהיה כקהילה אחת וקיבוצית. שנוכל להגיד בגאווה שאנחנו קיבוצניקים מקיבוץ אשדות.

האח הגיע בריצה ועיניו נפערו בתדהמה...

במקום החומה שהוא ביקש עמד לו גשר מעל התעלה הגדולה שחפר אחיו וחיבר בין שתי החוות.

בעודו עומד שם נדהם וזועם על הנגר שלא עשה את מלאכתו, ראה את אחיו עומד בקצה הגשר ודמעות בעיניו.

"אני לא יודע מה להגיד..." אמר אחיו "אחרי כל מה שעשיתי... אחרי המילים הקשות שאמרת... התעלה שחפרתי בינינו... ואתה בנית את הגשר הזה..."

שני האחים הביטו דומעים זה בזה והתחילו לחצות את הגשר...

אתם יכולים לדמיין את הפגישה הנרגשת שהייתה שם באמצע הגשר...

האחים התחבקו והתנצלו והבטיחו אחד לשני שיותר לא יניחו לאי-ההבנות להקים חומות ולהפריד ביניהם.

והנגר? הוא אסף את הכלים שלו בארגז הכלים והמשיך בדרכו לבנות עוד גשרים של סליחה בין אנשים.

מה אנחנו למדים מהסיפור הזה?

- את חשיבות הסליחה משני כיוונים: היכולת לסלוח והיכולת לבקש סליחה.
- את הכיוון והמרירות שאנחנו מרגישים כשאנחנו כועסים ושומרים טינה ועל השחרור והשמחה שיש בלב כשאנחנו מסכימים לסלוח ולמחול
- על כך שאנחנו אלה שבחרים להישאר באזור הכעס, הקנאה והשנאה, או לעבור בגשר הסליחה אל עבר האהבה, החברות, שיתוף הפעולה והעזרה ההדדית.

ממעמקי התשתיות

מים

האירוע המרכזי האחרון היה פיצוץ בצינור מים הראשי המוביל מים לכל היישוב.

בעבודה קשה ומאומצת שכללה הבאת אנשי מקצוע שעבדו כל הלילה, הוחלף החלק הפגום ובאו מים חזרה לציון.

האירוע הדליק אור אדום על נושא הספקת מים לכל היישוב מצינור מים אחד ויחיד.

אירוע כזה שנמשך כ-15 שעות לא רק שגורם סבל לכל האוכלוסייה אלא גורם נזק כספי רב, הן באירוח הכפרי והן במסעדת צל תמר שנאלצה לסגור את שעריה באותו ערב.

לכן – נפגשנו עם מנכ"ל אגודת המים והעלינו את דרישתנו להוספת עוד צינור מים ליישוב שייתן פיתרון למקרה כזה.

הועלו מספר אפשרויות, חלקן לאספקת מים חלקית מאשדות מאוחד, וסוכם על המשך טיפול בהקמת צינור מים נוסף ליישוב.

ביוב

השנה, למעט תיקונים וסתימות בקווי הביוב ברמה נקודתית אנו עוסקים בשני פרויקטים גדולים יותר:

1. החלפת קווי הביוב שהולך לאורך בתי הילדים

תוך כדי עבודות החפירה של עבודות חשמל באזור בתי הילדים ראינו שקווי הביוב שעובר במקביל שבור כולו ויש להחליפו.

אגודת המים שאחראית אצלנו על החזקת קווי הביוב, התגייסה למשימה ותוך 24 שעות הוחלף הקו בעבודה לא פשוטה שכללה הרבה חפירה לעומק האדמה לשמחת הילדים ו"שמחת" המטפלות.

2. קו ביוב מח"א דרומה לבית הנהח"ש.

זהו קו ישן ששבור לכל אורכו ונסתם חדשות לבקרים. הקו מנקז את כל הביוב מח"א, בתי הילדים והשכונה המזרחית.

במסגרת שיפור התשתיות החלטנו לבנות קו חדש, מקביל לו. כמו שרובכם ראיתם, בריכות הקו החדש כבר מוכנות, עומדות במגרש החניה.

וגם השתילים מהגינה הוצאו.

לאחר החג נתחיל בעבודה, ננסה למזער הפרעות בחיי היום יום, אולם ברור שחפירה מסיבית לאורך הכביש מח"א להנהח"ש, תפריע לתנועה השוטפת, אולם לזמנים קצרים בלבד.

שני הפרויקטים הללו הם מכספים שמצטברים באגודת המים מאגרות הביוב והמים שאנחנו משלמים כל חודש, ושתכליתם שיקום ושיפור מערכות הביוב והמים בקיבוץ.

חשמל

מעבר לפעילות השוטפת עסקנו השנה בשני פרויקטים גדולים וחשובים:

1. בהתאם להוראות רשות החשמל שאנחנו מחויבים להן, נערכה בדיקה בכל בתי החברים, הבדיקה כללה בעיקר בדיקת בטיחות במערכות החשמל בבתי החברים.

הבדיקה נערכה ע"י בודק חשמל מוסמך ועצמאי, ושהעביר לנו את תוצאות בדיקתו.

הממצאים בהתאם לגיל הבתים, ויש צורך להחליף או לתקן הרבה מלוחות החשמל שבבתים.

המשך בעמוד הבא

ממעמקי התשתיות - המשך

התלוננו בפני הנהלת 'הוטי' על השרות הגרוע והתקלות החוזרות ונשנות.

קיבלנו אוזן קשבת, נקווה שיעזור.

תזכורת לכולם - במקרה של תקלה בשידורי הטלוויזיה נא לפנות לסרגיי לצורך בירור ראשוני.

במידה והתקלה אכן מקומית, סרגיי יפעל לתיקונה.

הנייד של סרגיי- 050-3558105

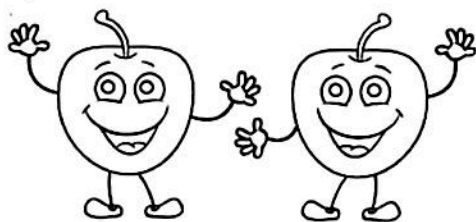
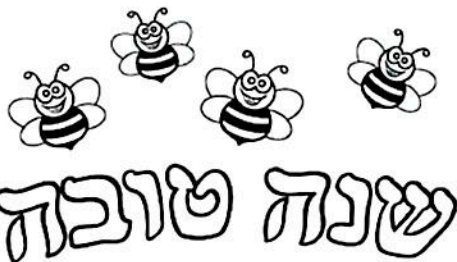
בכל מקרה שאינכם מסופקים מהטיפול או משהו לא מסתדר - אתם מוזמנים להתקשר אלי.

ולסיום

שנה טובה לכל בית אשדות

ממעמקי התשתיות

יוסי בן פורת

הבדיקה נערכה בשני שלבים.

א. את הטעון תיקון בחצי הראשון של הקיבוץ תיקנו. בחצי השני של הבתים תוקן רק מה שהוגדר כבטיחותי ומחייב תיקון מידי.

ב. שאר הליקויים יתוקנו בחודשים הקרובים

2. הטמנת קו החשמל בבתי הילדים

נותרו מספר קווי חשמל עיליים בקיבוץ.

המטרה שלנו להטמין את כולם וכך להיחשף פחות לנזקי הטבע-סופות והוריקנים שונים ומשונים.

מערכת החשמל לבתי הילדים חלקה בקו עילי, וגם סבלה מבעיות אספקה לא פשוטות.

הוחלט במנהלת "חשמל אשדות" להחליף ולשדרג את המערכת הנ"ל.

מהנדס החשמל קבע את הצרכים המקצועיים למערכת החדשה. יצא מכרז קבלנים מסודר, נבחר קבלן מבצע, ויצאנו לדרך.

נבחר שבוע שבו אין ילדים בבתי הילדים- בשבוע האחרון של אוגוסט, ותוך שבוע זה הסתיימו החפירות להטמנת קו החשמל החדש, הוקם ארון חשמל מרכזי חדש, וכל בית קיבל מפסק ראשי משלו.

פירוש הדבר שבמידה ויש תקלה באחד מבתי הילדים, כל שאר הבתים ימשיכו לקבל חשמל.

שני הפרויקטים הללו אינם ע"ח הקהילה.

תקשורת

לדאבוני אנו חווים בזמן האחרון הרבה תקלות מעצבנות עם חברת 'הוטי' שאיתה אנחנו קשורים.

רוב התקלות הן אזוריות, ולא במקומנו אבל עוגמת הנפש נגרמת בכל מקרה.

ברפת נטופה

ה. מחכים לקבלת אישורים – לצערי עוברים בירוקרטיה קשה ביותר לקבלת האישורים.

צוות הרפת מברך ומאחל לחברי וחברות המשקים שנה טובה עם שפע של חלב ישראלי.

**בשם הצוות:
מוטי רחמים**

ברכה נישא

ברכה נישא לכף ידנו
לשנה הקרובה וקאה,
כדאי לאחל אותה גם
לצמחנו,
פשוטה וצנועה ונאה.
נהיה טובים יותר משהיינו.
נעשה מצויים טובים יותר מעשינו.
וכל אחד יצא ככף אר יואל.
אם נאהב יותר משהנא –
זה יהיה פשוט נפלא
אם נעלה יותר משהנכאם
זה יהיה יפה ומנומס.
ואם כל אחד באמת יצא
אר יואל –
ודאי שנהיה שנה טובה לכל.

חנן שדמי

לאחר שנים שלא הגענו למכסה, השנה חל מהפך ונקווה להמשך כזה גם בעתיד. התוצאות המקצועיות בשמונת החודשים האחרונים טובות מאד, ועם זאת יש עדיין מקום לשיפור במקומות מסוימים.

לחץ העבודה נמשך ואף עוד יתגבר בחודשים הקרובים עם תחילת עונת ההמלטות. מהחודש הבא אנו מצפים לעלייה בהמלטות (100-150 המלטות בחודש) שימשך עד אפריל.

לפי המסתמן, מספר הפרות הנחלבות יעבור את ה-1,000 ונצטרך למצוא פתרונות יצירתיים כדי להספיק לחלוב את כולן 3 פעמים ביום.

בייצור

- בחודש אוגוסט חרגנו בייצור החלב ב-66,000 ליטר (זה היה החודש השישי ברצף עם חריגה). אציין שבשנים קודמות בתחילת הקיץ הייתה ירידה דרסטית בייצור.
- החריגה השנתית בחודשים ינואר-אוגוסט בסך הכל: 301,000 ליטר.
- הפרש הייצור בחודשים ינואר-אוגוסט יחסית לאשתקד – 590,000 ליטר. להערכתנו השנה נייצר כ-1.0 מיליון ליטר יותר מאשר ב-2016.
- עלייה יפה במוצקים.
- ירידה חדה בתמותת יונקים.

בניית מכון חליבה

- בחרנו בסיון רוטמן מדגניה כפרויקטורית של מכון החליבה.
- אנו נמצאים בשלב קבלת החלטה על החברה המבצעת.
- המכון יהיה בנוי בקרוסלה מסתובבת עם 60 עמדות, כך יחלבו כ-300 פרות בשעה. טרם התקבלה החלטה על דגם הקרוסלה.
- אנו מכינים תכניות למכרז.

ברכת דורון בקבלת חג לעובדי הקהילה והעסקים

יהודה עמיחי

המקום שבו אנו צודקים

מִן הַמְּקוֹם שֶׁבוּ אָנוּ צוֹדִיקִים,
לֹא יִצְמַחוּ לְעוֹלָם
פְּרָחִים בְּאֵיבֵי.

הַמְּקוֹם שֶׁבוּ אָנוּ צוֹדִיקִים
הוּא רְמוּס וְקִשָּׁה
כְּמוֹ חֶצֶר.

אֲבָל סִפְקוֹת וְאֶהְבוֹת עוֹשִׂים
אֶת הָעוֹלָם לְתַחֲנוּחַ
כְּמוֹ חֶפְרָפֶרֶת, כְּמוֹ חֲרִישׁ.
וְלִחְיִשָּׁה תִשְׁמַע בְּמָקוֹם
שֶׁבוּ הָיָה הַבַּיִת
אֲשֶׁר נִחְרַב.

מגיע להן ולהם לדורותיהם

ביום ראשון התקיים טקס קבלת פרסי המועצה לשנת תשע"ז.

הנעורים ט' - י"ב, של אשדות יעקב היו בין שבעת מקבלי פרס המועצה על מפעל **קייטנות איל"ן 18 שנה**. הטקס שהיה יפה ומרגש הגיע לשיאו כשהמוני בנות ובני הנעורים שלנו ובראשם **סמדר ינאי** עלו לבמה וקבלו את הפרס מידי ראש המועצה שלנו, תרתי משמע.

ברכות לכם ולכל דורות הבנות והבנים לפניכם ושיבואו בעתיד. **וברכות ותודות לסמדר שטונה ושוזרת את החוט כל השנים.**

שנה טובה לחקלאים שנה טובה לשירותים שנה טובה לתעשיינים!

שנה טובה לכולם – **ברוריה**

בזמן זה בו אנו מברכים עצמנו לקראת השנה החדשה, אני מבקש לסמן שני חוטים מאריג מורכב של יחד קיבוצי, אני עושה זאת (בעקבות עמוס עוז "שלום לקנאים"). שני חוטים אלה משוחחים עם מה שאנו עושים כאן בקהילה היהודית שלנו.

הראשון מתאר את הליבה הפנימית של היהדות. הוא כתוב על שבר קטן של חרס שנמצא ב-2008 בחירבת קייאפה, לא רחוק מבית שמש. זהו אולי אחד מכתבי היד הקדומים ביותר (היא מתוארכת לימי ממלכת יהודה במאה ה-10 לפנה"ס), בשפה העברית, באלפבית פרוטו-כנעני יש המפענחים אותו כך: "ואל תעשו כזאת ועבדו את אדוני. שפטו עבד ואלמנה. שפטו יתום וגר. ריבו עולל, ריבו דל ואלמנה. נקמו ביד מלך אביון ועבד סוכו. גר תמכו".

הכתובת הזו מחברת קו ברור ואלמותי בין בסיסה של היהדות לבינינו שבחרנו לחיות כאן חיים שיש בהם אחריות הדדית, ערבות הדדית, שלא נאפשר לאיש ליפול. שנדאג לצרכים הבסיסיים של חברינו, שנושיט יד בעת מצוקה.

החוט השני מתייחס לעובדת היותנו קבוצה של אנשים שיש להם מאוויים, רצונות, צרכים אישיים, אינטרסים אישיים. אז איך מחברים?

עונה על כך עמוס עוז: "כל בית, כל משפחה, כל התאגדות, כל חברה ומדינה, כל קשר בני אדם, אולי ראוי שיתקיימו כפגישה בין חצאי איים: ... להיות קרוב, לעתים אף קרוב מאוד מאוד, אבל בלי להימחק. בלי לבטל את עצמיותך".

אנו שואפים להשפיע על הקרובים לנו. אין רע בכך. בתנאי שזכור תמיד: להשפיע, אך לא לנסות להתיק. להשפיע, אך לא ללוש את הזולת בתבניתנו עד שיחדל להיות זולת ויהפוך להיות העתק שלך או לוויין שלך. יהודה עמיחי כותב: שנדע לאהוב, להטיל ספק.

שנה טובה. **דורון**.

צוות וותיקים ועוד

בהמשך על התקדמות התהליך להקמת הבית.

שוב, מזמינה אתכם לפנות אליי לכל עזרה או יעוץ על כל שאלה שעולה לכם.

2. ציון ימי הולדת עגולים במפגשי "פעמיים כי טוב" – נועה אריאלי לקחה לאחריותה לעזור לדובי שושני בידוע ימי ההולדת. אם יש לכם יומולדת – זה הזמן להצטרף למפגשי המועדון הנפלא הזה.

3. הקמת צוות "נאמני בדק בית" – במפגשי צוות וותיקים עלה הצורך לעזרות קטנות שהן גדולות עבור הוותיקים בתיקונים וסידורים בבית כגון: ניקוי רשתות מזגנים, תליית מדף או מתלה, החלפת נורות ועוד...

אנו מאמצים את הסידור של "נאמני הסעות בריאות" שעובד בהצלחה מרובה, ומחפשים מתנדבים שיוכלו לעזור במטלות "בדק הבית". העזרה מתוגמלת ב-25 ש"ח לשעת עבודה, זה כמובן לא משכורת אבל כן תודה קטנה על עזרה גדולה. בפועל אנו רואים שמתוך צוות נאמני ההסעות תמיד נמצא מישהו שיכול לעזור בזמן הנדרש, ומי שאינו יכול בפעם הזו בדרי"כ יכול בפעם אחרת, וכולם יוצאים מרוצים.

מי שמוכן להתנדב ולהיות חלק מצוות "נאמני בדק בית" מוזמן לפנות אליי, ותבוא עליו הברכה.

4. מפגשי הסברה – במפגשי צוות הוותיקים עלו כל מיני שאלות בנושאי "קייבוץ" שהתחושה היא שאין מספיק בקיאות בהם לוותיקי הקייבוץ, ניתן ליונתן אלטר כמה ימי חסד להתאקלם בתפקיד, ואז נערוץ מפגשי וותיקים בו ניתן הסברים לכל השאלות הקייבוציות שלא ברורות מספיק לציבור הרלוונטי (מנגנון סיעוד בקייבוץ, מנגנון חלוקת רווחים ועוד...)...

המשך בעמוד הבא

לצורך טיפול בצרכי האוכלוסייה הוותיקה בקייבוץ, ומתוך הבנה שישנם דברים "שלא רואים מכאן", הקמנו צוות וותיקים בו נעלה נושאים הדורשים טיפול.

הצוות מורכב מחברים שנקראו לדגל: רינה פלג, עודד גפני, מיר'לה דוד, אורי קרפ, נעה אריאלי, דובי שושני ואנוכי.

בפגישתנו הראשונה עלו הנושאים הבאים:

1. בית סיעודי – 'בית אחדות' נסגר בימים אלו ממש, החברים היקרים ששהו בו עברו כ"א לבית סיעודי אחר, מאחלים להם בריאות והרגשת בית חם במקומם החדש, מודים לאורנה מרדכי וכל הצוות על הטיפול המסור והחם והנתינה עד הרגע האחרון מכל הלב. נשאלתי מה האפשרויות שיהיו לחברינו במידת הצורך?

א. אפשרות להיעזר בבית בעובדת זרה. לפתרון זה יתרונות רבים כגון: הישארות בבית החם והמוכר, אפשרות עזרה מהמטפל בסידורי היומיום, טיפול ועזרה צמודה, אפשרת המשך נסיעה לביתנו/ מייסדים בעזרת המטפלת ועוד.

בנוסף, הקייבוץ עוזר במימון משכורת העובדת הזרה לפי החלטות הקייבוץ במנגנון הסיעוד. במידת הצורך אני לרשותכם בעזרה בכל התהליך.

ב. המועצה האזורית החליטה להמשיך ולקיים כמה בתים סיעודיים בקייבוץ ברחבי העמק שיוכלו לקלוט את הזקוקים לכך.

ג. בית סיעודי באשדות יעקב מאוחד – בסוף חודש אוגוסט החליטה אסיפת אשדות יעקב מאוחד על הקמת בית סיעודי בשטחה בשיתוף עם חברת עמל (ומעבר). בית זה יהיה מוכר ע"י משרד הבריאות, נעדכן

צוות ותיקים ועוד - סוף

לסיכום,

מברכת על התכנסות אנשי הצוות לעזרתך, מזמינה מי שמעוניין להצטרף לפנות אליי, ובעיקר מוזמנים לעלות בפני הצוות או בפני שאלות או בעיות שדורשות התייחסות – ונשתדל לענות עליהם בהקדם.

רק בריאות

זהר יחיאלי זאבי 050-8651915

ביטוח בריאות "התנועה הקיבוצית" – מה שהיה פעם "דיקלה" והיום "הראל"

כבר פורסם יותר מפעם אחת, בראשי פרקים חלקיים בעלון, אודות החזרים להם אנו זכאים מטעם ביטוח הבריאות הפרטי (מעבר למושלם ולפלטנום של קופות החולים – שב"ו),

עם זאת אני יודעת שישנם הרבה חברים שעדיין לא הפנימו את זכותם לקבל החזרים על מגוון מאוד רחב של הוצאות רפואיות, כולל טיפולים אלטרנטיביים עליהם אנו משלמים.

מזמינה אתכם לפנות אליי ולשאול על התחומים בהם אנו זכאים להחזר (כמעט על כל הוצאה רפואית), ואשמח גם לשלוח שוב באופן פרטי או לתת מודפס את הפוליסה בה מפורטת בצורה מאוד ברורה רשימת הזכויות שלנו בביטוח.

נ.ב. – למרות שישנם חברים שעדיין לא מנצלים את הביטוח, יש רבים אחרים שלמדו להשתמש ולהנות ממנו, מכיוון שכך

כמות התביעות (הבקשות להחזר) עלתה מאוד מאוד, ואני מאוד! שמחה על כך, עם זאת בתביעות הפשוטות אני מעבירה לאט לאט את האחריות על שליחת התביעות ואלו החוזרות על עצמן, לחברים, כולל הסבר מלא (ופשוט) על אופן מילוי התביעה ושליחתה, בכך אוכל לטפל בידוע עוד חברים על זכויותיהם ועזרה רחבה יותר למיצוי זכויותינו.

נצלו את ביטוח הבריאות הנפלא שיש לנו – כקיבוץ בתוך התנועה הקיבוצית,

ושנהיה בריאים!

זהר יחיאלי זאבי 050-8651915

נאמני הסעות בריאות

תזכורת על עזרה נפלאה שניתן לקבל לצורך נסיעות בריאות למיניהן: קפיצות למרפאה האזורית, לפוריה, לאישפוז או חזרה ממנו ועוד...

יש לנו צוות "נאמני הסעות בריאות" שעושה את הנסיעות באהבה גדולה.

הצוות כולל את: מאירה עשת, חגי ברוך, רוח'לה אמיתי, אוריאל פולק, עופר חלף, עדה חזן

התיגמול עבור העזרה הינו 25 ש"ח לשעה ועלות הנסיעה (במידה ונוסעים ברכבו של הנאמן).

מוזמנים לפנות אליי או אליהם לתיאום נסיעות,

ושנהיה בריאים!

מש"א בסימן ... שנה חדשה, התחלות חדשות..

מקווה בשביל כולנו שעוד יצא לנו להינות משניכם, מהאישיות שלכם, מהידע, המקצועיות, הזיכרון הקיבוצי, ומהחכמה שאתם מביאים כל אחד מהמקום שלו. אשמח שתמשיכו ותיקחו חלק, אבל אשמח גם שתפרגנו לעצמכם ותעשו את שטוב בעבורכם.

מאחלת לכולם חג שמח, שנה טובה, שנה של שינויים טובים, שמהווים בסיס לצמיחה והתפתחות אישית, מקצועית, משפחתית.

שנה טובה, ממני,

סמדר – מש"א אשדות איחוד

שנה חדשה, התחלות חדשות.....

השנה מתחילה בסימן שינויים, שינוי בעלי תפקידים, אני וכולנו נפרדים מדורון ושאל, עוד נראה אותם בשבילים, אבל כבר בכובע אחר בסיטואציה קצת שונה בתפקידים קצת אחרים.

אתגעגע,

מרגישה כאילו פרק אחד שלי באשדות הסתיים ומתחיל לו פרק שני, עם יונתן כמזכיר, עם מערכת חינוך תחת אגודה ועם גלעד מנהל הקהילה כ"מנהל העל" של החינוך.

שינויים..... סך הכל שינויים טובים, התחלות חדשות, גם לדורון וגם לשאל, אולי יותר פניות לדברים שמסבים הנאה, למשפחה, תחביבים.

דורון, אני ואתה עברנו כברת דרך, מרגישה שלמדתי ממך המון, ראיתי בך מנהיג, מנהל, איש שיח, חבר, מחנך, אדם- אוהב אדם, אוהב את הקיבוץ ונאמן לערכים של הקיבוץ, וגם לערכים שלך, הולך בדרך שלך. מרגישה שזכיתי וגם הקיבוץ זכה. עכשיו זמן לרוח, למשפחה, למימוש נוסף, מקווה שתדע להינות ולקחת את ההזדמנות הזאת בשתי ידיים. מגיע לך, אתגעגע.

שאל, גם איתך העבודה הייתה מהנה ומלמדת, האישיות שלך כל כך בולטת ומותירה חותם. אתה כל כולך למען- למען הקיבוץ, למען האחר, בכל דבר שנוקקתי לו תמיד אתה נכון ועושה זאת ברצון. הדברים מבחינתך הם ברורים, הם פועמים בך, ואתה יודע פשוט מהבטן מה אתה צריך לעשות, ואתה הולך משם, האינטואיציה שלך כל כך ברורה לך, לזה נדרשת הקשבה עצמית. כולנו הרווחנו, ועכשיו גם הזמן שלך, לפרגן לעצמך, לקבל את האהבה וההערכה שרוחשים לך אנשים, קח את זה - מגיע לך. אתגעגע.

קהילת אשדות יעקב מקבלת את השנה החדשה

יום חמישי 21.9 (חג שני), 17:00

**נתאסף בנהריים לקראת שקיעה
לפעילות חגיגית מלאת משמעות
אישית וקהילתית**

בתכנית:

אדמה: משאלות לשנה החדשה
מים: "תשליך" קיבוצי למרגלות הירמון
רוח: התכנסות קהילתית וטקס קצר

בואו לחגוג יחד התחלה חדשה

נפגש ב 17:00 בחנייה התחתונה של נהריים
בואו לבושים בלבן! סיום משוער ב 18:30
מומלץ להצטייד באלתוש

משנה לשנה באגודה הקהילתית – 'נוף אשדות'

בשנה המסתיימת, קיבלנו לצערנו הודעות מארבע משפחות חברים המתגוררות בשכונה הקהילתית, על עזיבת האגודה הקהילתית. ועד ההנהלה ומנהל הקהילה עושים ככל שלא ידינו בכדי להניע את המשפחות הללו מהודעות העזיבה שלהן.

יחד עם זאת, חשוב לציין כי משפחות אלו זכאיות להפסיק את חברותן באגודה הקהילתית שהחברות בה היא וולונטארית, אולם הן עדיין מחוייבות להסכם עליו כל אחת מהן חתומה עם אגודת "נוף אשדות" ויש להן מחוייבות חוזית שאינה ניתנת להתרה או ביטול במקרה של עזיבת האגודה וכל עוד הן מתגוררות באשדות יעקב איחוד. עפ"י ההסכם עליו חתומה כל משפחה שהצטרפה ובנתה את ביתה בשכונה הקהילתית, גם אם הודיעה המשפחה על עזיבת האגודה, חלים עליה כללים הקבועים בהסכם ועליה להמשיך ולשלם את מיסי האגודה כפי שנקבעים מעת לעת ע"י האסיפה. במקרה של הפרת ההסכם (כגון במקרה של הפסקת התשלומים לאגודה) הסכימו המשפחות בחתימתן על ההסכם, לשלם פיצוי קבוע מראש לאגודה בגין כל יום של הפרה וכל עוד היא ממשיכה להתגורר באשדות איחוד.

זהו מצב לא נעים לאיש מאיתנו וכאמור, אנו שבים ופונים למשפחות ועושים כל שלא ידינו בכדי שהן יחזרו בהן מהודעות העזיבה ולא יהיו במצב של הפרת הסכם, על כל המשתמע ממנו. בשלב זה, החליט ועד ההנהלה לפעול בכל דרך שאינה משפטית וללא עלויות כספיות, לטיפול באירוע זה.

נושא כבד משקל נוסף העומד בפנינו לשנה הבאה – תיקון תקנון האגודה. כידוע, תקנון האגודה הוא למעשה "ספר החוקים" המקומי של כולנו ומהווה הסכם בין כל חבר לאגודה. התקנון נערך עוד לפני הקמת השכונה הקהילתית ובטרם נקלטו ראשוני

סוף בעמוד הבא

שנת תשע"ז באגודה הקהילתית "נוף אשדות" התאפיינה בשינויים מבניים ופרסונאליים. במהלך השנה בוצעה הלכה למעשה הפרדה מבנית בין האגודה לקיבוץ, מהלך עליו הוחלט עוד קודם לכן. בהתאם להפרדה מבנית זו, נבחר גלעד גורן כמנהל הקהילה (מנהל "נוף אשדות") ומזכיר הקיבוץ החל לטפל בנושאי האגודה "קיבוץ אשדות יעקב איחוד" וחבריו בלבד.

במקביל, הוקמה אגודה חדשה לחינוך "חינוך אשדות יעקב", המשותפת לשתי האגודות הקהילתיות באשדות איחוד ומאוחד, אשר מטרתה – הפעלת מערכות החינוך המשותפות בגיל הרך ובחינוך המשלים בגילאי לידה עד גיוס. בכך השלים הקיבוץ את התנתקותו כאחראי לניהול הקהילה ומערכות החינוך. מדובר במהלכים שאת משמעותם נדע ונפנים בשנים הבאות.

זו הזדמנות נאותה לשוב ולהודות לדורון רוזנבלום על הובלת התהליכים המורכבים הללו, תוך בניית הסכמות רחבות וגישור על פני גישות שונות ורגשות אנושיים לא פשוטים. תודה לך דורון והערכה רבה על פועלך המבורך.

ברכות ליונתן אלתר על בחירתו (בפעם הרביעית) וכניסתו לתפקיד מזכיר הקיבוץ והפעם – בהגדרתו החדשה והמאתגרת. שיהיה בהצלחה.

כאמור, גלעד גורן נכנס לתפקיד מנהל הקהילה ומנהל תאגיד החינוך המשותף, תוך בנייתם יש מאין, בהתאם להחלטותינו אך בלא ניסיון עבר ומסורת נצברת.

מעט אחריו, נבחרה ע"י ועד ההנהלה של "נוף אשדות" אתי דוד לתפקיד מרכזת התרבות. בחירתה של אתי באה לאחר חודשים מספר בהם התפקיד לא היה מאויש.

בפני גלעד ואתי עומדים אתגרים לא קלים של בניית תכניות עבודה ובעיקר – הוצאתם לפועל, בשיתוף ציבור חברי האגודה מכל הסטטוסים והמגזרים.

שיהיה לכם ולנו – בהצלחה רבה. הצלחתכם = הצלחתנו.

גאוה וכבוד – יאיר ברקאי

משנה לשנה ב'נוף אשדות' – סוף

במהלך ביקור שלי בתערוכה של הסיני ויי-ויי במוזיאון ישראל (מומלץ בחום), נכנסתי לתערוכה נוספת המוצגת בימים אלה בשם מוצגים: סדר חדש באוסף העיצוב.

להפתעתי הרבה, כמו גם בהתרגשות גדולה ראיתי שני מוצרי 'לוגי' מוצגים בכבוד רב – מי שזוכר – **בייבי דוז** – בתערוכה זו **ומתאם לבקבוק תינוק** מלפני כ- 21-22 שנה, שני מוצרים 'שהומצאו' במוחו היצירתי של יאיר ברקאי ז"ל. זכור לי שיאיר קיבל פרס בזמנו ממוזיאון ישראל (הייתי איתו בטקס), אבל לא ידעתי שהמוצרים האלו נכנסו לפנתאון של אוסף המחלקה לאדריכליות ועיצוב במוזיאון ישראל בתור **מוצר ייחודי שאין שני לו**.

בתקופה המדוברת זוהי תערוכה שמציגה 5% מתוך 10,000 פריטים השמורים ומקוטלגים במוזיאון ישראל בליווי ממשק המאפשר לצופה להוודע להחלטות, לזיקות ולצירופים שהובילו להיווצרות האוסף יוצא הדופן של המוזיאון. אין ספק, כבוד גדול וגאוה ל'לוגי' וליאיר ז"ל. אני בטוחה שיאיר היה אוהב את זה מאד.

ממליצה ללכת לראות, (גם את התערוכה של הסיני) פתוח עד פברואר 2018.

איסי

8 Nipple covers. Yair Barkai. 1994. Gift of the designer, B96.0726 (a-b)

התושבים בו והוא נכתב בידי יועציו המשפטיים של הקיבוץ ומתוך ראיית הקיבוץ אותה עת.

כעת, לאחר קרוב ל- 10 שנים, כאשר כ- 100 משפחות תושבים בנו את ביתן באשדות איחוד, נכון לשוב לבחון את התקנון ולעדכן בו סעיפים שונים, בהתאם לשינויים שחלו באורחות החיים באגודה ולמציאות המשפטית והאירגונית המוכרת לנו בשנת 2017, עם ניסיון החיים המשותף שנצבר בקרב "הקיבוץ", חבריו ותושבי המקום שאינם חברי אגש"ח.

לקראת דצמבר 2017 אמורה להסתיים תקופת כהונת חברי ועד ההנהלה הנוכחי ולפיכך נקיים בחירות חדשות לוועד ההנהלה.

בפרוס שנת תשע"ח נאחל לכולנו -

שנה צט חברות טובה,

שנת צטיית חייל,

שנה צט חידושים,

שנה צט חילוק,

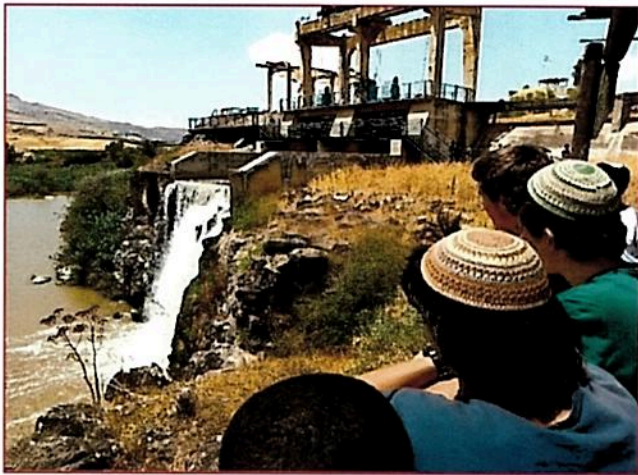
תהיה שנה טובה !!!

ניב ליש – יו"ר נוף אשדות

תשע"ז - מסכמים שנה

ורק לאחר ערעור ולקיחת אחריות מצדו של מיכה סוסן נאותה לאפשר זאת.

- הרבש"ץ יונתן שי' מדווח על ירידה בעקומת הפעילות הפלילית בישוב, ומשבח את התייצבותם החיובית של שומרי הלילה למשמרתם.
- מערכת החינוך נערכת לקראת אתגרי העתיד. גידול עצום במספר הילדים בתים הכוללים מחייב חישוב מסלול מחדש מדגיש אמנון אביגדור מנהל החינוך החברתי.
- כוחה של שתיקה בסימן כיפור. ממשיכים את הזרימה שנה אחר שנה. סיפורים אישיים על שתיקות ומשמעותן.

- הוכרז שביל בנהריים הנושא את שם אביו מולידו- שאול שימרון ז"ל- אדריכל הפיתוח של האתר.
- דודו פונדק מתמיד בניהול חג הסוכות 30 שנים ברציפות. השיר 'סוכת אמתיים', כך עולה מתחקירו של עורך היומן, נכתב במקורו ביידיש, צורף על המשך בעמוד הבא

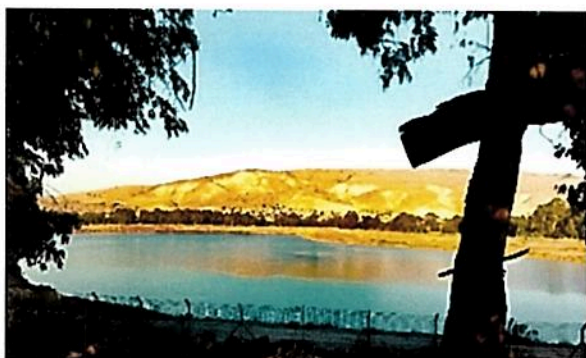
חיפשנו פנינים אך לרוב מצאנו סימנים בערבוביה. חלקם הן אבני פינה, חלקם ציוני דרך וחלקם סימני שאלה שהולכים ומתעבים בחלוף הזמן. בפורמט כמו שלנו, קשה להכיל כמות כה מרשימה של ארועים וגם העין נוטה להתעייף, ולכן הלכנו על פשרה. מעין רשימת מכולת נטולת תאריכים שתקיף לנו קשת מתוך מארג עצום, כמעט אין סופי של ארועים שחלפו משך שנה תמימה, כמעט מבלי שהרגשנו.

- 900 תושבים מונה אוכלוסיית אשדות לגווינה השונים. כך מדווח מנהל הקהילה ד. רוזנבלום שמאחל שנכיר אחד את פניו של האחר וביחד את פניה המגוונים של אשדות מודל 2017.
- יו"ר אשדות שמוליק לשם משרטט קוים לדמותו של הקיבוץ העתידי הכולל שלושה דגשים: 'אשדות 2021'- מפת הדרכים לעתיד טוב יותר, שיוך הדירות וקידום נושא הבניה
- עמית אורלנד, מנהלת העסקים הנמרצת, מסכמת שנה חיובית תוך התכוונות והתכוונות למעשים ואתגרים חדשים לצד צניעות ותעוזה.
- יונתן אלטר הדעתן, מביע דעתו בנושא התנהלו עיסקית נכונה וקובע שיש יתרון בהעסקת עובדים מקצועיים מבחוץ דוגמת גננות או אחיות לצד ניהול מקומי. אם יש מישהו בינינו שרוצה לנהל - שיקום. ואם הוא מתאים- בטוח שיתקבל. האם התכוון לכך שבתוך פחות משנה יעזוב משרה נחשקת ב'נהרא' לטובת תפקיד כפוי טובה של מזכיר? אפשר שכן.
- גנסייה לביא - מאושיות אשדות, והלב הפועם של דור הוותיקים, נפרדת מאיתנו בגיל 103. יפה פז אף היא נצר מכובד לדור התקומה, סוגרת את מסך חייה במלאת לה 90.
- ויכוח סוער סביב הקמת תאי שרותים בבית הקברות. לא ברור ממה בדיוק חששה המזכירות שבתחילה התנגדה,

תשע"ז מסכמים שנה – המשך

- משה אריאלי, אחת הדמויות הבולטות והמשפיעות באשדות לאורך השנים, ומי שמילא כמעט כל תפקיד אפשרי והיה מעורב בתהליכים עד יומו האחרון, הלך לעולמו זקוף, בריא וצלול.

- אשדות מאוחד מחליטה לפרוש מהשותפות באתר נהריים שנשארת כולה בידי האיחוד.

- שיא בכמות הגשם - 80 מ"מ נמדדו ביממה אחת באשדות. הכמות אמנם מרשימה, אך אינה מפצה על מגמת ההתייבשות שמאפיינת את השנים האחרונות.

- ספרו של זאב דרורי 'דן שומרון מנהיגות שקטה' אודות הרמטכ"ל ה-13, עושה מעט חסד עם האיש הצנוע שתרם כה רבות לבטחון ישראל אך לא זכה להוקרה הולמת.

- דורון ר. מגלה את ליבו שהפרדה בין תפקידי מנהל קהילה ומנהל 'נוף אשדות' היא דבר הכרחי במציאות העכשווית; צעד שנועד להמשיך החיבור ולהגביר את תחושת השייכות של כלל הציבור.

- כל בו אשדות תורם חלקו לשמירת איכות הסביבה, ומחליט, למרות

המשך בעמוד הבא

ידי הדה אורן למסכת סוכות, ומאז מתרונן שנה שנה בקולה המתקתק של רינה הוימן.

- טלי גורן לבית איתח, מטפלת וותיקה ומוערכת, מחליפה בניהול מגזר ההלבשה מטפלת ותיקה ממנה-אתיקה שיפר - שפרשה לגימלאות. ברשימה 'חמים ותאים' מסכמת אתיקה את הקרירה השנייה של חייה ומודה לכולם

- טל ניב ז"ל, בתם של ליאורה ואורי הלכה לעולמה בטרם עת בעקבות מחלה קשה.

- נחנך קו רכבת חדש המחבר בין בית שאן לחיפה ובכך נפתחת אופציות תחבורתיות מעניינות להגיע מחיפה לנתב"ג. מי חשב על כך קודם?!

- מרוץ אשדות השני יוצא לדרך.

- למול ביקורת הנשמעת מעת לעת בחצר, קובע שאול אלטר שחרף אילוצים תקציביים כבדים, מצב הנוי באשדות מצויין, וזאת על פי חוות דעתם של מבקרים חיצוניים. בנוי, קובע שאול, מושקעים למעלה מחצי מיליון ש"ח בשנה, כאשר המגמה היא בוסתנים חסכני מים על חשבון דשאים שתיינים.

- הקפות שניות של שמחת תורה באשדות מציגה מחזה עגום של הפרדה מגדרית בלתי נסלחת בין נשים לגברים. היתכן שחזרנו לחשכת ימי הביניים, שואלים הבריות.

- הושלמה הכשרת מגרש חניה חדיש ל-15 כלי רכב לפחות בקו התפר שבין האיחוד למאוחד.

תשע"ז מסכמים שנה – המשך

- אי שוויון מגדרי. יום האשה מתקיים כהילכתו, לעומת יום הגבר ששב ומתבטל מפאת חוסר נרשמים.
- הגינה הקהילתית שהפכה ללא רלוונטית, מוסרת מעל סדר היום הקהילתי, ומחזירה אותנו לרכוש את מרכולתנו בכל בו.

- חלק מהכבשים במיזם המפוסל שיצר אברהמיק 'איבדו את הראש', אך כפיצוי קיבלו מגוון עשיר של כלניות אדומות וגם חצבים.
- אורי שיפר היחיד והמיוחד, נפרד מאיתנו לאחר מאבק במחלה קשה, אך משאיר משפחה מלוכדת ומחוייכת כפי שרצה.
- איציק גל מסיים את ניהול רפת אשדות מאוחד וממשיך שם כעובד מן השורה. מהלל את יואב שרון בזכותו נכנס לענף עם שחרורו מהצבא ומאז לא נטש.
- 'נהרא' משדרגת את בית 71 בזכות מיכה סוסן וצוותו המסור, שלמרות לוז צפוף במיוחד עומד במשימה.
- את פינת החי המיתולוגית ז"ל מחליפה הארנבייה של דרור ניב שמקהילה סביבה את ילדי אשדות לדורותיה.

- שאינו מחויב כך על פי חוק, לתמחר את שקיות הניילון הגדולות ב-0.1 ש"ח. ישי מדווח על ירידה משמעותית בשימוש בשקיות כתוצאה מהמהלך.
- מוקם צוות פעולה במגמה לפתוח את בריכת השחיה במחירים הוגנים תוך שמירה על סטנדרטים גבוהים.

- לוגי יוצאת בקמפיין חגיגי לרגל מיתוג המפעל, תהליך בן שנה שנשמר בסוד ולא דלף. האם יגדיל הצעד ובכמה, את רווחיה של החברה? ימים יגידו.
- מנחם פולק מתאושש במהירות מניתוח מפרק הירך ומפתיע את רופאיו.
- גשמי ינואר חורצים את מורדות סירין בבתרים עמוקים, אך מפלס הכנרת תקוע אי שם מאחור, עמוק בשולי הקו האדום.
- תם עידן המלוונות. יונקיה חדשה נחנכת ברפת נטופה. בקרוב גם מכון חליבה. החינוך החברתי תורם את חלקו בנטיעות ט"ו בשבט כדי לאפשר לפרות להתרכז בייצור החלב.

תשע"ז מסכמים שנה – המשך

רבקה מנטל המשופשפת, נוטלת פיקוד על ארועי שבועות ובכללם תצוגת כלים מרשימה.

• 'אלמונים' שברו הטאבון בכולל 'חצבי' לא חסו גם על מועדון השכבה.

• ברוריה מציעה ספר בשקל והציבור, בעיקר הצעיר, נענה בשקיקה.

• ערב השואה מרשים ומרגש בניצוחן של ברוריה ולירון.

• דיבידנד תנובה מחולק לחברים על פי מפתח וותק, במסגרת הסדר פירות נכסים.

• עודפי שומן וחלבון בחלב רפת נטופה הם דווקא סימן חיובי. לראשונה חורגת הרפת ממכסת 11 מיליון הליטרים ומשירה מבט קדימה.

• מבנה השמירה הישן והרעוע הופך חנות לממכר פיצות ופלאפל.

• דורון ר, בדמדומי תפקידו כמזכיר, קובע שבכל תהליך ישנן עליות ומורדות. אנו בנקודה במעלה ההר, הוא מציון, ממנה ניתן להביט אל הנוף, לנשום אויר צח ולהנות ממה שנשקף.

• מבנה מחסן הבגדים בדיאטה מתמדת. היקפיו הולכים ומצטמקים בהתמדה כאשר החלק הארי מיועד להשכרה.

• מונומנט 'בשביל הדורות' עדיין בשלבי התלבטות. המיקום המוצע לו, לפחות לפי שעה הוא מתחם בית קרפ השומס.

• מציינים עשור לפרוייקט כישורי חיים.

• עדי גל מסיימת ארבע שנים של ריכוז תרבות ופיתוח קהילתי שהגיעו לשיאם בהפקת ארועי חג התשעים לאשדות. מחפשים מתנדבים לתקופת הביניים עד שיימצא לה מחליף.

• הדיונים סביב פתיחת בריכת השחיה מאכלסים עמודי עלון רבים. הנושא מאושר לבסוף בקלפי לא לפני שהקיבוץ נותן התחייבות להשלים את הפער התקציבי.

• אתר נהריים עובר לאחריות ניהולית ותיפעולית של 'נהרא' עם מנהל חדש רונן סולפיין.

• אורן ראובני, צעיר נמרץ אך חסר ניסיון, שסיים לימודיו במכללת תל-חי, נבחר לנהל את תאגיד המטעים במקום מידלר שפורש בשיא.

• ענף התובלה המקומי מפסיק בהוראת ההנהלה את הובלת החלב מהרפתות לתנובה בשל חוסר כדאיות כלכלית.

• למרות החששות הנגריה עדיין על עומדה. מוסד נהריים מחליף את גג הפח הישן באיסכורית.

• מש"א מתחיל בהליך לאיתור מזכיר חדש.

• מדריכי חברת הנעורים התפטרו. מחפשים מחליפים.

• יצא לאקרנים סרט חדש אודות מלחמת ההתשה.

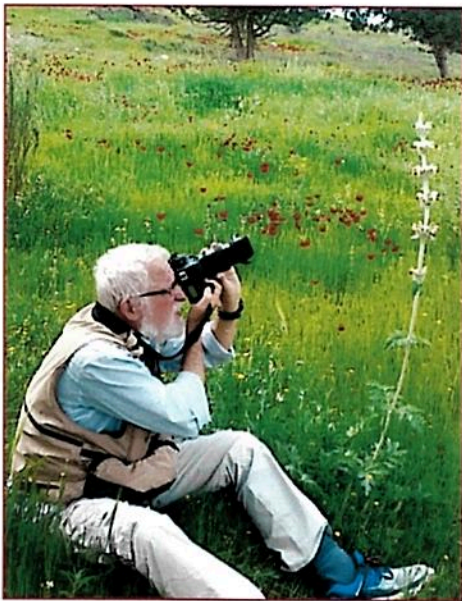
• מפיקות למופת. ראלי ראובני בסיוע משפחתי נדיב, מפיקה סדר פסח מהיפים שידענו. אדוה ונטורה מפיקה בכשרון רב את ארועי העצמאות המשותפים לצמד האשדותים ואילו

תשע"ז מסכמים שנה – המשך

- 'מחאת האוהלים' בראשות אודי כהן נועדה לחדד מודעות הציבור להעלאה דרמטית במחירי הדיור החיילים.

- שורת תקלות אנרגיה מביכות, החל מכבלים שנותקו, דרך פיצוץ צינור מים ששולח למקלחת הציבורית של 'בית אילי את טובי בנינו.

- עמוס גל, צלם הבית של אשדות נהרג בעת טיול חלומי עם רעייתו בנמיביה. אשדות בהלם.

- בריכה נסגרת בקול ענות חלושה דווקא בשיאו של גל חום.

- אתי דוד מקבלת את מפתחות התרבות ומגלה יוזמה יצירתית בלתי נדלית.

- ציוד חימום המים שהתייטר מתוכן, ממכר לסוחרים מתכות.

ליקט: עבדכם הנאמן

- 'קייטנת אילן' מציגה בפעם המי יודע כמה, את פניה היפים והאמיתיים של אשדות שמקבלת את פרס המועצה עבור מפעלה זה.

- בזכות אברהמיק חזן מוקמת 'פיאצה' הכוללת שולחות מעוצבים בעבודת יד, על הדשא שבין הכל-בו לחדר האוכל. בסמוך ניטע גן ארכיאולוגי, שלאחרונה נוספו אליו שלטי הסבר.

- גל חום אימתני פוקד אותנו בחודשי יולי ואוגוסט, שנדמה שלא היה כמותו מעולם.

- במסגרת הליך שיוך הדירות, מוקם 'מנגנון ליישוב סכסוכים ומחלוקות' בנוגע לגודל וגבולות המגרשים.

- גלעד גורן, נצר למשפחת כדורסלנים ענפה, עושה צעדיו הראשונים כמנהל קהילת נוף אשדות.

- מאושר תקנון תיאגוד החינוך.

- יובל פרידר ואיתמר וקנין לקראת סיום קורס קציני חי"ר.

- מסיבה ליעקב צפרייר המסיים פרק מזהיר ב'לוג' ובכללו ניהול מחלקת אבטחת איכות, ויוצא לגימלאות.

- לאחר אלפיים שנות התאפקות – בית שימוש ציבורי בכניסה לחדר האוכל.

- יונתן נבחר בפעם הרביעית!! למזכיר אשדות וקובע תקדים חדש. הוא מקווה להפתיע לטובה דווקא את אלה שלא תמכו בו. בשבילי, אומר יונתן זה כמו לחזור הביתה.

בחינוך החברתי

את **בית כולל 'אלה'**, בו נמצאים ונפגשים ילדי כיתה א', מובילה שירה זו השנה השנייה. יחד עימה עובדים בצוות רעות וליאור. לבית נרשמו 22 ילדים וילדות.

לבית כולל 'חצב' נרשמו 51 ילדים וילדות. 16 מהם בכיתה ג', והם ממשיכים לשנה נוספת בבית הכולל עם לירון שהובילה אותנו גם בשנה שעברה. אליהם הצטרפו ילדי כיתה ב', 35 במספר. יחד עם לירון עובדים רחלי, מדריכה חדשה שקלטנו, איתיאל ונטע שממשיכים מהשנה שעברה.

בבית כולל 'צפצפה', שכבות ד' – ו', 'שמחה והמולה'. בשלהי אוגוסט, כאשר נראה היה שחלק נכבד מהילדים לא יוכלו להירשם בשל 'התנגשות' עם לוח הזמנים של החוגים, טיכסנו עצה והצענו להורים פתרון. לשמחתי הרבה, ממש ביום פתיחתה של המערכת (1/9) השתנה לוח הזמנים של החוגים באופן כזה שאיפשר לכל מי שחפץ בכך להירשם לבית הכולל. את הבית ממשיכים להוביל בגאון עופרה וסער וכיום רשומים לבית 72 ילדים וילדות.

השנה 'הרחבנו' מעט את הבית הכולל, וקיבלנו חלק מהמבנה הסמוך לו לטובת הפעילות של החינוך, עובדה שמאפשרת לקיים פעילות מפוצלת ונפרדת לילדי הבית הכולל (וגם לפעילות הנוער העובד והלומד כפי שיפורט בהמשך).

במהלך הקיץ הצטמצמה פעילות **השכבה הצעירה** עד כדי כך שבחודש אוגוסט נדרשנו לסגור את המועדון (ילדי שכבה ח' הצטרפו לנעורים ואילו ילדי שכבה ז' בחרו שלא להירשם לפעילות באוגוסט). פתיחת שנת הפעילות בשכבה הצעירה לוותה בחששות, גישוש ותהייה הדדית שלנו, המדריכים, ושל הנערות והנערים הצעירים. את שכבה ז' מדריכה השנה מיכל ולצידה מדריכה את שכבה ח' פז (שעבדה במהלך השנה החולפת בבית כולל חצב). כשבוע וחצי לאחר פתיחת

המשך בעמוד הבא

"כמו חצב להתפצה, באצפה האדמה, ולחכות לסיומה של הצונה הכי חמה ואחר כך להתאמה וכצמר צפן צפן, מאוצה טובה להצפיה, החדים כבר באוויר."

לפי כחודש (וקצת) סיימנו את חופשת הקיץ. 8 שבועות של פעילות עצימה ומשמעותית של עשייה, יצירה, חברות, כיף והנאה. כל אחת מן ה שכבות חוותה שיאים (ומטבע הדברים גם מורדות) ובאופן כללי ניתן לומר, שעבר עלינו קיץ מוצלח ביותר.

תקופת החופשה והקיץ בכללותה מהווה את שיאה של שנת ההדרכה בחינוך החברתי. לצוותים יש הזדמנות לפגוש את הילדים לפרק זמן ארוך ומשמעותי ומתאפשר להם לקיים עם הילדים תהליכים 'ארוכים' המשלבים עשייה, יצירה ותהליכים חברתיים.

אני מבקש בהזדמנות זו לומר תודה גדולה לצוותים של השכבות השונות, החל בבתים הצעירים ('אלה', 'חצב' ו'צפצפה') דרך מדריכות השכבה הצעירה ומדריכת חברת הנעורים על חודשיים של עשייה גדושה ומאומצת שהיו מוצלחים ביותר.

ביום ו', 1 בספטמבר פתחנו את שנת ההדרכה תשע"ח במערכת החינוך החברתי. כמדי שנה היו לא מעט חששות בפתיחתה של השנה, והפעם אולי אף טיפה יותר.

בשל מספר סיבות ובשונה מהשנים האחרונות פתיחת ההרשמות הייתה בשלב מאוחר של הקיץ (מחצית חודש אוגוסט) וכך מצאנו עצמנו "הולכים אל הלא נודע", בכל הקשור למספרי הילדים שנרשמו לבתים הכוללים ולשכבה הצעירה.

לאור זאת, ומתוך כוונה לאפשר לכל מי שמעוניין להצטרף למערכת להספיק ולהירשם, הארכנו במעט את מועדי ההרשמה למערכת. בסיומו של השבוע הראשון התייצבו ההרשמות וכעת אנחנו יכולים לומר במידה לא מעטה של סיפוק שמרבית ילדי הקהילה (איחוד ומאוחד) בחרו להירשם ולהיות שותפים פעילים במערכת החינוך החברתי.

בחינוך החברתי - המשך

אנו פועלים בהקשר זה יד ביד עם המועצה האיזורית וימרכז עידן. בסופו של תהליך תהיה להורי הילדים בשכבות א' + ב' הוזלה משמעותית של כ- 300 ₪ בתשלום החודשי. ההוזלה הינה אחידה לכל מי שרשום לבית הכולל, ללא קשר למבחן הכנסה, או תהליך אחר (כדוגמת החזרי התמ"ת בגילאים הצעירים).

אנחנו נדרשים לעבור מספר קשיים ומהמורות בנושא, אבל כמו שזה מסתמן כרגע הנושא פתיר וישים לחלוטין (בין השאר תודות לשיתוף הפעולה המדהים של ישי בחדר האוכל!).

כולי תקווה שהחל מחודש אוקטובר נוכל להביא את הבשורה בנושא, ואם לא, לכל המאוחר זה יידחה לתחילת חודש נובמבר.

כפי שרובכם ודאי קראתם בפרסומים השונים, לרבות בדף השבועי שמופץ על ידי ראש המועצה בשנה הקרובה תפעיל המועצה חוגי העשרה לכל הילדים בגילאי ד'- ה' בעלות אפסית של 200 ₪ לשנה.

הטבה זו מתאפשרת תודות לתכניתו של שר החינוך בנט המכונה 'חיזוק הצפון'. אשכול החוגים המרכזי יהיה בהובלה של 'מכללת כנרת' ויעסוק בתחומי הדעת המדעיים. התכנית מובלת על ידי מרכז עידן וזכינו בכך שניתנה לנו ההזדמנות לקיים גם חוגים באשדות יעקב!

הכוונה הינה לחוגים נוספים, אחרים, אשר מכסים תחומי דעת אחרים מהחוגים של המכללה (אין כוונה כמובן ליצור תחרות בינינו לבין המכללה). ממש בימים אלו עופרה ואני, בשיתוף יעל מייזלס מימרכז עידן, מגבשים את המסגרת והמתכונת וכפי שזה מסתמן, מיד לאחר החגים (תחילת נובמבר) נפתח את החוגים ממש כאן בבית. על מנת להבהיר, כל ילד בגילאי ד' – ה' יוכל להירשם לחוג אחד (או בבית באשדות, או במכללה).

עדכון מסודר ומפורט בנושא זה יופץ בהמשך.

סוף בעמוד הבא

שנת ההדרכה שמחנו לראות שהנערים והנערות בחרו (ובוחרים) להגיע לפעילות וכיום רשומים לשכבה הצעירה 42 מהם (17 בשכבה ז', 25 בשכבה ח').

חברת הנעורים שלנו ממשיכה לצמוח ולגדול. מדי שנה נכנסות לחברה שכבות גדולות ויוצאות ממנה שכבות (יחסית) קטנות.

השנה התחלנו את הפעילות בחברת הנעורים כאשר כ- 44 נערים ונערות רשומים. את החברה ממשיכה להדריך דניאל, אשר הצטרפה אלינו בפסח האחרון. בשלהי חופשת הקיץ שיפצו הנערים והנערות את המועדון שלהם וכעת הוא נראה מזמין ומטופח (גם אם מעת לעת נדרש לארגון מחדש). עם תחילתה של שנת ההדרכה החלה דניאל לעבוד עם הנערים והנערות על הקמת מועצת חברה (ובהמשך עוד כמה גופים), שתסייע לה בהובלת וניהול חברת הנעורים במהלך השנה.

כפי שעדכנתי במספר פעמים קודמות, כולל במפגש החשוב שהתקיים עם ההורים בתאריך 24 ליולי בחדר האוכל במאוחד, השנה תעבוד עימנו מלווה חינוכית באופן רציף. מי שתלווה אותנו תהיה סנדרה קליירוף, אשר פועלת מטעם ארגון 'שבילים' שהוא ארגון הגג של מערכות החינוך החברתי בתנועה הקיבוצית. סנדרה תיפגש עמי ועם הצוותים בצורה סדורה ורציפה לאורך השנה. תדריך, תכוון ותסייע לא רק בהתמודדות עם קשיים שעולים, אלא גם בתהליכים מקדימים, אשר נועדו לטייב ולשפר את עבודת הצוותים עם הילדים ואת עבודת הצוות עצמה. חשוב לציין שסנדרה פועלת איתנו כבר כחודש וחצי וכבר בתקופת הקיץ הייתה שותפה לכמה דילמות ומקרים שעלו בהם נתנה ייעוץ והדרכה לצוותים בבתי הצעירים.

במהלך החודש הקרוב (ספטמבר) נשלים את ההיערכות של מערכת החינוך החברתי לכניסה פעילה לתכנית 'ניצנים' (או בשמה העממי – תכנית הצהרונים של השר כחלון).

בחינוך החברתי - המשך

שהיו מנת חלקה ועיסוקה של התנועה הקיבוצית בימי עבר.

כחלק מכך פעל במהלך השנה צוות קהילתי, אשר היו חברים בו נציגים משתי הקהילות ויחד עימם מנהלי הקהילה ורכזות התרבות. הצוות בחר לעסוק בחג ראש השנה וכחלק מהפרקטיקה של עבודת הצוות נקיים השנה אירוע חגיגי לקבלת השנה החדשה במשותף לשתי הקהילות. אני מזמין את כל הציבור לעקוב אחר הפרסומים וכמובן לבוא ולקחת חלק באירוע מיוחד וחדשני זה.

לסיום מעט נחת רוח. ביום א' האחרון (17/9) התקיים במועצה האזורית טקס חלוקת פרסי המועצה (לראשונה מזה מספר שנים). חברת הנעורים של אשדות יעקב זכתה בפרס על עשיית מופת קבוצתית בזכות האירוח המדהים של קייטנת איל"ן במשך שמונה עשרה השנים האחרונות. גם השנה אירחו הנערים והנערות שלנו את הקייטנה, אשר מובלת מדי שנה על ידי סמדר ינאי וזכו לשבחים ותודות רבות.

ישר כוח ובשעה טובה על הזכייה בפרס !

*תבואא נתנו לפרס, ויאינו חייט.
מייעא צ'ינן פרייט, ועדומינן ירוו מיט.
יהאנה ב'יתנו אדס, וצ'ינן איתן*

אמנון אביגדור

ביום ג' לפני שבועיים (5/9) נפתחה שנת ההדרכה של הנוער העובד והלומד באשדות יעקב. נציגי התנועה בעמק הירדן שינו השנה את אופן הפעולה של התנועה ועברנו ממצב של קן אזורי לפעילות של 'קן אשדות יעקב'. את הפעילות מלווים צור, אשר זוהי שנתו השלישי עימנו, רוני, קומונר צעיר בשנת שירות אשר הגיע אלינו היישר מבאר שבע ולצידם שי גרנון, תלמידת י"ב מקיבוץ כנרת, אשר משמשת כמש"צית ולמעשה מרכזת את כל פעילות המד"צים.

מי שזוכר ועוקב, בקיץ יצאו 12 (!) מנערי שכבה ט' (היום י') לקורס המד"צים והם מהווים את שלד המד"צים שלנו לשכבה הצעירה. לצערי בימים אלו אנחנו מעט מתקשים להביאם להדריך את השכבה הצעירה ואנחנו עדיין עוסקים בנושא מתוך אמונה שלמה שזה חשוב ואפשרי.

השנה גם שינינו מעט את מתכונתו של יום הפעילות. בזכות המבנה החדש של בית כולל צפצפה (ששמו הזמני "החדר ממול"...) מתאפשר לנו לקיים את יום הפעילות במקביל לכל שלושת השכבות של ד'הי-ו'. יום הפעילות נפתח במפקד של השכבות, כולל מוסיקה, שירה ומורל ולאחר מכן כל שכבה הולכת למקום נפרד לקיום הפעילות. אני מזמין את הציבור לבוא ולבקר מדי יום ג' בשעה 16:30 באזור בית כולל צפצפה ולפגוש את המד"צים והילדים – פשוט חוויה.

ספויילר קטן בהקשר פעילות התנועה – ביום ג', 3/10, נקיים את טקס 'חג המעלות' של קן אשדות יעקב כולל כתובות אש והרבה שמחה. הטקס ייערך בחצר הקיבוץ. עדכון על המועד המדויק והמיקום יהיה בהמשך. אני מזמין את כל הציבור לסמן את התאריך ולבוא להשתתף עימנו באירוע.

במהלך השנה החולפת, לקחנו חלק בפרויקט ייחודי של התנועה הקיבוצית בשם 'כזה ראה וחדש'. במסגרת פרויקט זה לקחה על עצמה התנועה הקיבוצית אתגר לחדש את העיסוק בתכנים יהודיים חילוניים הומניסטיים,

דור צעיר

לסמדר ינאי

נאור סולפין

קצת לפני שחרורו אבל עדיין ממשיך להתקדם... מקבל הצטיינות מח"ט בחטיבת הנח"ל בראש השנה.

הלב מלא בגאווה... סיפוק והמון המון נחת, מצדיעים לך..

שתמשיך בעשייה החשובה שבה אתה לוקח חלק. שתמשיך להוביל, ליזום ולהצטיין.

יובל פריזר - סייט קורס קצ'ני חו"ר.

ברכות למשפחות

דא'ט ב'כט מאר' ומ'צ'די'צ'ים

נה טובה מתוקה ומאושרת לכל חו"לי אשדות

באהבה מהדור צעיר,

אודי

בית אשדות יעקב איחוד

"קייטנת אילן" וסמדר ינאי, "פוסעות" להן יחד על מדרכות הקיבוץ שנים רבות. ילדי אילן וילדי חברת הילדים זכו וזוכים לקחת חלק במשך שנות התחנכותם בקיבוץ, בחוויה מיוחדת שיש בה היכרות עם ילדים כמוהם, שרוצים שיבחינו בהם, שרוצים לחוות שמחה ותחושת ערך. שבוע הקייטנה מידי שנה, מספק חוויה הדדית של נתינה וקבלה משותפים, ושל חיבור טבעי בין בני אדם. בכל שנה, זה מרגש, מרגש מאד. אפשר לחוש בחצר הקיבוץ באווירה מיוחדת לטובה. ילדי ונערי חברת הילדים לאורך כל השנים ראויים לכל שבח על ההתמדה, המאמץ והמסירות שלהם.

וכך, מידי כמה שנים האורחים והמארחים מתחלפים, ואת סמדר, נשאת. דואגת להישארותו של המפעל החינוכי הערכי הזה: "קייטנת אילן" באשדות יעקב.

בין משימותייך במשך שנים כחברת קיבוץ פעילה, נראה שקייטנת אילן וקיומה המסורתי, פורטות על נימי נפשך. את מתגברת בעזרת הילדים והחברים, על כל קושי, רואה לנגד עיניך את החובה הערכית לאפשר לילדים ולנערים שלנו הזדמנות להעמיק במעשה אמיתי את מודעותם, שייכותם ותרומתם לחברה בחוויה שתישאר חקוקה בזיכרונם גם כאשר יתבגרו ויהיו אזרחים במדינה.

פרס עמק הירדן על "עשיית מופת קבוצתית" המוענק לחברת הילדים (חברת הנעורים) של אשדות יעקב, מעיד ששמה של הקייטנה המיוחדת הזו יצא את גבולות הקיבוץ ולך חלק משמעותי בכך.

במציאות המורכבת בה אנו נתונים, עם תחושה של התפרקות מערכים והיעדר יכולת לעמוד איתן על עקרונות משותפים, יש בעשייה אותה את מובילה משב רוח מלא תקווה של תיקון עולם.

בברכת שנה מבורכת וטובה! דביה פ'י'ג'

האם פנינו להדתה?*

תלוי את מי שואלים

צמוד. כנ"ל בנהרא, ומכאן ועד הקמת בית כנסת 'אשדות יעקב איחוד' המרחק היה די קצר. בית הכנסת שהתקבל בטבעיות (לא עלה לנו כסף למעט תשתיות) נחנך ברוב עם והדר וממלא את ייעודו בסופי שבוע ובחגי ישראל. בני ביטון, איש מנחמיה, אדם ירא שמים ומוערך, שרבים לומדים אצלו בבית הכנסת המקומי לקראת עלייתם לתורה. הוא איננו רב בישראל, כפי שחלקנו סבר, ומכאן שאשתו רחל שהוזכרה בתחילת הכתבה איננה רבנית. אירוע נוסף שהפך לחלק מהמסורת המקומית הן 'הקפות שניות' של שמחת תורה שעבר גלגולים שונים על רקע ביקורת רמה שנשמעה סביב הדרת נשים.

רכזת התרבות **אתי דוד**: הייתי חברת קיבוץ, סבתי היא ממקימי הקיבוץ, כך שקיבוץ הוא חלק ממני. השימוש במונח 'הדתה' איננו תואם את המציאות משום שאם היה כך לא היינו מקיימים את 'שישי על האש' ואת 'שוק פרוטות' בשבת, שסותרים מגמה זו. אני מדגישה שאין פה שום שינוי מגמה, אלא תוספת של דברים שעונים לצרכים שאנשים מבקשים, שזה חלק מפלורליזם. אם מחר תגיע הרצאה על מנזרים או בודהיזם בהודו בחינם, ברור שנקבל אותה בכיף, ואם יהיה מענה ואנשים יבקשו הרצאות כאלה או דומות, בחינם, או אפילו בתשלום כלשהו, זה יתקבל.

יתכן שהנושא הוצג בצורה לא נכונה, אך בגדול אני סבורה שצריך להרגיע את הציבור שיבין שלא השתנה ולא עומדת להשתנות מגמה. רק להזכיר ששיעורי דת מתקיימים פה בבית הכנסת כבר שלוש שנים ואיש לא הלך על כך. התהליך הוא אצלכם בראש.

שרה בארי: זו לא בעיה אשדותית. זוהי בעיה אקוטית היום במדינה ששוליה נשפכים לאשדות ומבעבעת כבר כמה שנים.

איציק גל: ביקשתי ממנהל הקהילה לקיים אסיפה מיוחדת בנושא זה, כדי שהציבור יחליט האם הוא בעד או נגד הכנסת צביון דתי חרדי ליישוב. אני מזכיר לך שהקפות סוף בעמוד הבא

הזמנה לערב יצירתי במועדון, לסידור ועיצוב שולחן החג- שהתקיים בשבוע שעבר לנשות קהילת 'נוף אשדות', עורר תגובות לא נוחות. למשתתפות הובטחו 'מתנות יקרות ערך', כאשר על החתום 'רבנית בית הכנסת אשדות יעקב' **רחל ביטון**. 'קיבלתי בתדהמה את ההזמנה לקראת ראש השנה' כתבה בתגובה ה.א. - חברת קיבוץ וותיקה שהתחנכה בבית חרדי. 'לא ידוע לי, וכנראה לא רק לי על רבנית בית הכנסת של אשדות איחוד, ובכלל, העטיפה של לימוד איך לעצב שולחן לקראת החג, הוא רעיון טוב, אבל לא ע"י רבנית' (ארבעה סימני קריאה). ומסכמת: 'קצת להרגע בנושא ההדתה'.

איציק גל היה הגבר היחיד שהגיב: 'להביא רבנית על חשבון תקציב התרבות זה לעג לרש', כתב, 'מי שרוצה להביא רבנית או רבי מחזיר בתשובה, שיתכבד ויעשה זאת בביתו שלו ולא על חשבון תקציב התרבות. אני מתנגד לפעולות שאינן מאופיי הקהילה שלנו. איציק הזכיר שכאשר הוקמה ההרחבה נכתב באמנה שהאופי החילוני של היישוב ישמר.'

'ערב הנשים כולו', הגיבה רכזת התרבות **אתי דוד**, 'היה בהתנדבות ללא עלות כספית. שקל לא יצא מתקציב התרבות. תודה לכל הנשים שהגיעו למפגש כייפי, מהנה מעניין וטעים, במיוחד לרחל ביטון שארגנה בהתנדבות, לא על חשבון תרבות, ערב מקסים זה. כן יירבו ארועים נעימים וקהילתיים'. לפוסט צורפו תמונות חלק מהמשתתפות בארוע, לא איתרתי ביניהן ולו חברת קיבוץ אחת, למרות שנמסר לי שהיתה אחת כזו.

אשדות איחוד, ישוב חילוני על פי הגדרתו, מגלה לאורך השנים סובלנות הולכת וגוברת לנושאי דת וערכים יהודיים. מי זוכר שלפני למעלה מחצי יובל שנים קמה צעקה גדולה בישוב שהגיעה לעיתונות הארצית, בעקבות התקנת מזוזה בכניסה לקודש הקודשים – הלוא הוא חדר האוכל הקיבוצי. זו היתה ירית הפתיחה. לא חלף זמן רב והופעל בישוב ענף 'ארוח כפרי' בעקבותיו הפך חדר האוכל שלנו ל'כשר' עם חתימת רבנות ומשגיח

הדתה - סוף

הרמת כוסית לכבוד השנה החדשה - תשע"ח

עם בית הספר לכישורי חיים לבעלי צרכים מיוחדים בסימן של "הכר את השונה, סבלנות וסובלנות".

תודה לישראל ששון וכל מדריכי בית הספר על שיתוף הפעולה המקסים.

תודה לנטלי פלד מאפיקים שהרקידה את כולם.

תודה לכל חברי ותושבי אשדות איחוד שהגיעו להרים כוסית לכבוד השנה החדשה.

לכל קהילת אשדות יעקב איחוד המופלאה שנה טובה, שנה של בריאות, שנה של אחווה וקהילתיות שמחה ועליזה.

אתי דוד

שמחת תורה בפתח ולא נסכים בשום דרך להדרת נשים כפי שהיתה בשנה שעברה. כנ"ל בנושא כניסה לגנים וחלוקת נרות שבת מטעם חב"ד, שנעשית בדרכי נועם אך נוגדת את תפיסת העולם עלייה חונכנו. בעיות פותרים בעימות ישיר ולא בהתחמקות, וזכותו של הציבור האשדותי להחליט על אורחות החיים שלו בדרך דמוקרטית.

יונתן אלתר מזכיר אשדות: אני לא מפחד ממצב שבו חלק מהתרבות שלנו מגיע מחב"ד. אני בקשר עם איש חב"ד כבר שנים רבות, מקבל ממנו מייל שבועי על פרשת השבוע ומקבל ממנו מתנות בראש השנה ופסח, וזה לא הופך אותי לחרדי. אני מקבל אימייל יומי מ-סיון רהב מאיר, אימייל שבועי מאבי המשגיח, וזה מעשיר את חיי. יחד עם זה, אני לא מרגיש נח בבית כנסת ולא הולך לשם.

ערך: אבנרון

הדתה מהי? (על פי מילון ספיר)

1. תהליך של התחזקות הדת, הפיכת החברה לדתית יותר. תהליכים דוגמת השתנות אופיו של ארגון מסוים לכיוון הדתי בעקבות כניסת אנשים דתיים לארגון, או הכנסת משמעויות דתיות לסמלים קיימים: הקצונה בצבא עוברת תהליך הדתה ורואים בה יותר ויותר חובשי כיפות.
2. פעולה מכוונת של כפיית עמדה דתית על מי שאיננו דתי.

ארכיון אשדות הדשאים של אשדות יעקב

להלן כתבה שהופיעה בעלון 907, ב-1 לספטמבר 1944. תודה לאירית גל על הקלדת הכתבה.

חג שמח,

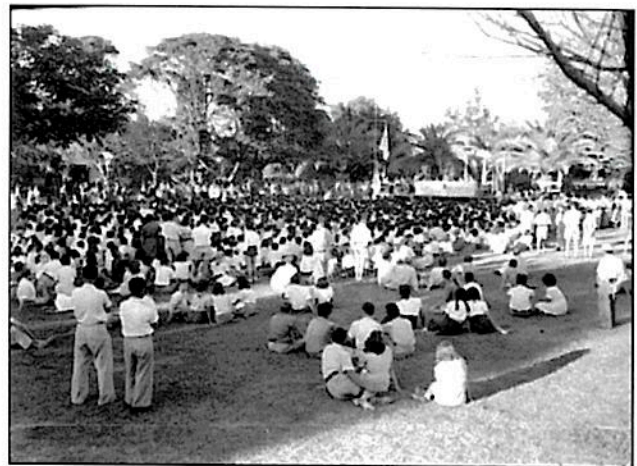
שאול ינאי

דשא

הדברים הבאים הינם קטע ממאמר שנדפס לפני זמן מה ב'פלסטיין פוסט' בשם: 'עשיתי לי גינות'. התרגום ע"י רחל פון סטראטון:

... כנראה שההישג הגדול ביותר ביחס לדשאים הושג באשדות-יעקב, זהו ישוב בעמק הירדן המונה כאלף נפש. הקיבוץ נמצא במקום כ-9 שנים ובמשך הזמן הזה התפתחו בו מספר גנים היוצרים 'פארק' גדול על שטח של 60 דונם בערך. אין צריף או אוהל באשדות אשר תחסר לידו גינה. אומרים על גנה של אשדות כי הוא הגדול בכל הארץ, נמשכים אליו חובבי טבע להתענג מהסוכות המכוסות גפנים, מאגס חבצלות-מים, מהגיונגל המיניאטורי של צמחים טרופיים, משיחי הפרחים הרבים (אין חודש בימות השנה שלא יהיו באשדות פרחים), אך השיא בכל אלה הינם הדישאים הרחבים שעליהם נחים עם שעות הערב החקלאים החוזרים מעבודתם והילדים לומדים לעמוד על הראש. בימי הקיץ מנצלים מן הדשאים בתורת תיאטרון. נפלא הדבר לחזות באלפי המתקהלים התופסים להם מקום-שבת בשעות הצהר של 'האוהלי' או 'הבימה'. האינציאטיבה ("יוזמה" בלשון ימינו) לכל זאת באה מאיש אחד ושמו יעקב שורצמן. איש צנוע הרואה במבוכה שהינו אחד הגננים העומדים בראש הגננות בארץ. בשנת 1927 שאל את עצמו יעקב, מהם הצמחים שאפשר לגדל בעמק הירדן, מלבד חרובים, זיתים וברושים, שהיו מקובלים שם. הוא נטע שלושה שיחי שושנים ראשונים והיה רגיל להתגנב בלילה, לאור פנס נפט ומשקה אותם. כיום יש לו למעלה מ-500 מיני פרחים, שיחים ועצים שרובם חדשים בעמק הירדן.

סוף בעמוד הבא

הנוי של אשדות יעקב הוא מן המפורסמות בתנועה הקיבוצית מאז ההתיישבות בדלהמיה. יעקב שור (שורצמן), חבר אשדות יעקב שעם הפילוג עבר למאוחד, הניח את היסודות ופיתח את שיטת הנוי הקיבוצי. שמו ושם הנוי האשדותי הולכים לפנייהם עד היום. למשל, אם תעיינו בערך בויקיפדיה "גן הנוף הקיבוצי" תחשפו מיד לתמונה בה נראית המדרכה המרכזית בין הפעוטונים וגני הילדים בזמן פריחת הבוהיניה. יעקב שור מודגש בערך הזה כמי שנחשב לאידיאלוג של גננות הנוי הקיבוצית. הבה נדע לשמור על פנינה עולמית זו!

התמונה הראשונה לעיל צולמה בשנת 1938, עם "בתי הרכבת" מסביב לשני הדשאים המרכזיים באשדות. התמונה השניה מראה כמה אנשים יכולים להתיישב על אחד מדשאים אלה.

ארכיון - סוף

נר נשמה חודש ספטמבר

ז' אלול תרצ"ג	4.9.1933	צבי	ניסר
כ"ז אלול תש"ג	27.9.1943	שושנה	לויט
י"ח תשרי תשי"א	29.9.1950	אחזיהו	כהן
י"ד תשרי תשל"ד	30.9.1974	אסתר	בן-דוד
י"ז תשרי תשל"ו	22.9.1975	אליהו	צמת
י"ט אלול תשל"ו	14.9.1976	עדיה	ברסלבסקי
כ"ז אלול תשל"ט	19.9.1979	עזריאל	זאבי
י' תשרי תשמ"א	20.9.1980	מרים	גפני
כ"ב אלול תשמ"ח	4.9.1988	דרורה	זקצר
י"ח אלול תשמ"ט	18.9.1989	לאה	לוזי
כ"א אלול תשמ"ט	21.9.1989	סנדר	פייקוב
ט' תשרי תשנ"א	28.9.1990	עדה	הירשהוויט
ב' תשרי תשנ"ב	10.9.1991	צבי	הוימן
ט"ו אלול תשנ"ז	17.9.1997	רבקה	ענבי
ט"ז אלול תשנ"ז	18.9.1997	שלמה	בורכרט
ד' תשרי תשס"ג	10.9.2002	מרים	כהן
ח' אלול תשס"ח	9.9.2008	הדה	אורן
י"ב אלול תשס"ט	1.9.2009	גוטה	זבילבסקי
כ"ב אלול תשע"ה	6.9.2015	חנוכה	רפאלוב
א' אלול תשע"ו	4.9.2016	גמליאל	איתח
ט' אלול תשע"ו	12.9.2016	גנסיה	לייבוויץ
י"ז אלול תשע"ו	20.9.2016	יפה	פז

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

ציפורים ותיירים אוהבים לבקר את גני אשדות. מיני ציפורים מעבר-הירדן שלא היו באות לכאן אף פעם, מקננות עכשיו בעצי אשדות (לדאבון לב הגנן – המערכת). יעקב שהתחיל כחובב משלושה שיחי שושנים, הינו עכשיו הרוח החיה של 'התאחדות הגננים'. איננו מתהלל במעמדו זה, אולם הינו גאה, שאחת המלים הראשונות באוצר-המלים של התינוקות באשדות-יעקב היא: 'ד ש א'.

סוכות בלי סוכה!?! מה פתאום!

כמיטב המסורת כמידי שנה חברת הנוערים מחלקת לכם עד הבית כפות תמרים.

הזמנה ורישום עד יום ה' 21/9.

עלות – 3 ₪ לכל כף תמר

החלוקה תתקיים בימים ד'-ה' 27-28/9/17

וגם באי-בי' 1-2/10/17.

התשלום ביום החלוקה, במזומן בלבד (אין אפשרות לחייב בתקציב) לפרטים והרשמה

דניאל משולם 052-3393712

Neurim.ashdot@gamil.com

פרידה ומחוייבות מחודשת

ואחריה "גיל עוז" עברה האחריות מהקבוץ אליהן. האחריות לחבר הקבוץ נבלעה...

בעת הזו עם סגירתו של המקום, סברתי ואף העליתי במועצת קהילה את הצורך לחדש את מחוייבות הישוב לחבריו לעת הזדקנותם. הצעתי נוסח המופיע למטה שאת אישורו בקשתי ממועצת הקהילה.

התחייבות:

קהילת קיבוץ אשדות יעקב איחוד מתחייבת בזאת להמשיך ודאוג לכל חבריה אשר נולדו או נקלטו במשך השנים וחיים בקיבוץ ואשר תורמים ותרמו במשך השנים מכוחם וממרצם לקהילה, בהגיעם לגיל בו אינם עובדים יותר מחמת הגיעם לגיל הפרישה, או מחמת מחלה המחייבת את תלותם באחר.

מסיבות אלו ומתוך הרצון שהקבוץ (אשדות איחוד) ימשיך ויהיה ביתם בערוב ימיהם או אז מתחייב הקיבוץ להמשיך ולסייע בכל הדרכים האפשריות כדי שמטרות אלו תממשנה באמצעים כלכליים ואחרים, יחד ובשיתוף בני המשפחה.

עוד מוסד קיבוצי שהדגיש את ההדדיות בקשר בין הקבוץ לחבריו נעלם עם התחדשותה של הקהילה הקיבוצית ופניהן של אורחות חיינו החדשים.

שנה טובה,

יאיר בן דוד

כפי שנמסר מעל דפי העלון האחרון, "גיל עוז" החברה שמפעילה את בית אחדות, החליטה להפסיק לתת שירותים ל"בית אחדות" מהתאריך 10.9.17.

בית האבות, "בית אחדות" נוסד בקיבוץ אשדות יעקב איחוד בשנת 1985, היה בין בתי האבות הראשונים בתנועה הקיבוצית והראשון בעמק הירדן.

בספטמבר 1924 הקימה קבוצת "אחדות", שכנסה 35 מחברי "החלוץ" יוצאי לטביה שהגיעו מירושלים, לאתר "גשר הישנה", ממזרח למקום שבו נמצא כיום קיבוץ גשר לנסות וליישב את הנקודה.

עם סגירתו של המקום שנקרא "בית אחדות" על שם אותה הקבוצה יסיים הבית 32 שנים של פעילות כבית לעזרה וטיפול בחבריו הקשישים. המחשבה באותן שנים ראשונות עם הקמת הבית כוונה לחזק את תחושת הבית עבור החברים ולאפשר להם להישאר בביתם ולקבל בו את כל הנחוץ להם עם הזדקנותם. בעצם הרצון לקיים את רצף מעגל החיים מתחילתו ועד סופו במקום שבו חי החבר במקום שהיה ביתו כל חייו.

עם השנים במבנה הדמוגרפי של אשדות לא היו רבים שהגיעו וכאשר נדרש הישוב לכלכל ענף זה באמצעות ראייה כלכלית מאזנת נדרשה פתיחת המקום גם לדיירים שאינם חברי הישוב. האחריות לחברי המשק נשמרה כל השנים, תחושת הבית קבלה פנים מעט אחרות, בראשית הדרך היו עובדי המקום, חברי הקיבוץ, מאוחר יותר, נכנסו יותר עובדים שאינם חברים וגם הניהול עבר לידיים אחרות אך האחריות נותרה של הקבוץ.

מיקומו של "בית אחדות" בטבורו של הישוב שימש שנים, עדות למחוייבות הקבוץ לחבריו לעת זקנה. גם ולמרות זהותו של המקום עם דמותה הקשה של הזקנה ופניה שאינן תמיד נאות, תמיד היו דיירי המקום נראים לכל ושייכותם לקהילה הייתה מובנת ברורה ולגיטימית למבוגרים ולילדים כאחת. עם מסירת הבית להפעלת, בתחילה חב. "עמל"

'אירמה' מזכירה נשכחות - שיחה עם עפרה לוי

סופת ההוריקן 'אנדרו' ומיד אחריה 'אירמה', שפקדו את חופי פלורידה ומדינות האיים של אמריקה הלטינית, תוך זריעת הרס רב וקורבנות, החזירו את עפרה לוי 20 שנים לאחור לתקופת שהותם בת ארבע השנים ברפובליקה הדומיניקנית. בחודש ספטמבר 97 הגענו לרפובליקה במסגרת עבודתנו, היא מספרת. לא עבר אלא חודש מאז התמקמה משפחת לוי בבירת הרפובליקה עם שלושת ילדיהם מור, ענבר ונועם הפעוטה, וכבר התבשרו על סופת הוריקן חזקה ביותר המתקדמת במהירות לכיוון האי. ידענו שישנם הוריקנים בעונה זו של השנה, תופעה שהיא די שיגרתית, אומרת עפרה, אבל לא תארנו לעצמו לאילו ממדים היא עלולה להגיע. שולי ואני עבדנו בשגרירות, שם קיבלנו הנחיות כיצד להתנהג ולא הורגש לחץ מיוחד. שלושה ארבעה ימיים קודם הסופה, התחלנו להתארגן על החלונות ושאר הפתחים בעזרת קרשים וסרטי מסקינטייפ, כפי שעושים אזרחי הבירה המורגלים בתופעות מעין אלה. איש לא שיער אז שהסופה הטרופית תגיע לדרגה חמש שהיא הגבוהה ביותר, ועין הסערה תתמקד במשולש האיים שבין קובה להאיטי. אגב: מזג אוויר האופייני לאיים הוא ממוזג בדרך כלל עם טמפרטורות נוחות של 26 מעלות במוצק. גן עדן עלי אדמות.

אנחנו יושבים בבית ומחכים לבוא הסופה, תוך שמתעדכנים במהדורות החדשות על קצב ההתקדמות. הפרק הראשון החל שלושה ימים קודם הסופה עם רוח מאד חזקה מלווה בגשם חזק ועננים, אך לא מסוכנת. ואז לפנות בוקר לפתע גשם מטורף עם רוחות בעוצמות שלא יאומנו, וכשאתה מציץ מבעד לחלון אתה מבחין שהכל סביבך עף- מראות דומים לאלה שנראו בימים

האחרונים בעקבות הוריקן 'אירמה' שהיכה בקובה: מכוניות הפוכות על גג, מטוסים שנעים על המסלולים ללא שליטה. מחלון הבית ראינו את המאפיה הסמוכה כאשר היא נעה ונדה, את עצי הקוקוס שקרסו ונעקרו בזה אחר זה ואת עמודי החשמל שצנחו כמגדל קלפים. למרות תחושת חוסר האונים, לא חשנו בתוך הבית סכנה. בהתחלה חששנו מפני הבלתי נודע, אבל מהר מאד קלטנו ששום דבר בבית פנימה לא זו ונרגענו. הסיבה שנרגענו היא שבתי האבן בנויים באופן כזה שהם חסינים מפני רוחות ולכן אינם פגיעים. הפסקות חשמל היו לנו על בסיס יומי, אלא שרוב בתי האבן מחוברים לגנרטור ולכן היה לנו חשמל זמין שבנוסף, גם מפעיל את מערכת המים. הכל מבחינתנו היה רגיל, למעט זה שלא יצאנו מהבית שעות ארוכות. בזמן הסופה היו הילדים עסוקים במשחקי קופסה ונוצר מעין ליכוד משפחתי. את העוזרת הצמודה שחררנו בימים אלה, כדי שתהיה עם משפחתה.

מי שנפגע באמת הם אותם עניים מרודים שגרים בפחונים שברגע שהסופה מתעצמת פשוט עפים לאויר.

אחרי יום סוער, עם גשם מטורף שלא חדל לרדת, החלה רגיעה הדרגתית בעוצמת הסופה שאיפשרה לאנשים לצאת מבתיהם לאחר ימים ארוכים של מצור. המראה הראשון שנגלה לנו, מתארת עפרה, הם כבישים מוצפים ומאות אנשים ההולכים במים המגיעים עד מותניהם. הפארק היפה הסמוך לבית, ששימש אתר פופולרי לפעילות ספורטיבית, היה זרוע כולו עצי קוקוס ציוריים שצנחו מטה במלוא כובד משקלם. בעוד אנחנו משתאים מממדי הנזק, עבור המקומים זה היה עוד ארוע, שחוזר על עצמו אחת לכמה שנים, אלא שהפעם העוצמות היו חזקות מהרגיל ובהתאמה - מידת הנזק.

עבורנו, כמי שבאו מבחוץ, המראות הכי קשים היו של אותם כפרים חסרי אונים שתושביהם נותרו מחוסרי בית ורכוש,

המשך בעמוד הבא

'אירמה' מזכירה נשכחות - המשך...

דבר שלימד אותי שלא משנה מה קורה, שמחת החיים ברפובליקה תמיד נשמרת. אנשים רוקדים בבתי חולים, רוקדים במסדרונות, בתור לסופר. שמחת עממית שיוצאת מתוך הלב. הפנמתי ואימצתי את זה גם במקומותינו, וזה הולך איתי עד היום.

מה שהכי הרשים אותי היא 'שמחת העניים' של כפרים שלמים שתושביהם יושבים על הכבישים (ספורט לאומי בדומיניקנית) מדברים וצוחקים, ואתה נדבק באהבה הזו, כי היא פשוט מדבקת. דוגמא לגינטלמניות הדומיניקנית: אני עומדת בכביש, שואלת מקומי איפה נמצא רחוב מסויים. הוא מסמן 'בואי אחרי' ומוביל אותי עם האופנוע שלו מרחק עשרים דקות נסיעה למקום נידח בלב יער, ואומר 'הגענו'. הנתנה שם היא חסרת גבולות ואתה נדבק בה. עוצר בצומת ומושיט למקומי נחמד שטר כסף מקומי שעושה לו את היום. אני חושבת שהאופטימיות הבסיסית שלי שודרגה שם והתחברה לאמת שלי.

חוץ מזה הם נורא אמיתיים. אין שם מסכות. הא חייב להגיד כאן ועכשיו מה הוא חושב ופשוט יורה מהמותן. מבחינתם אין בעיה לטעות, מה שלעיתים מעצבן את מעבידיהם הישראלים, כי הוא אומר לך: 'אני בא היום לעבודה אבל שוכח להופיע'. אחרי יומיים יגיע ולא יבין מדוע כועסים עליו. בסך הכל ביקש לשתות קצת בירה ושכח... אין אצלם שום דבר שהוא יותר חשוב מהחיים: תן לחיות, לשתול את הבירה שלי, ועזוב אותי בשקט. זה המוטו. הדומיניקנים הם אלופי האילתור. אתה יכול לראות מכונית נוסעת על הגיאנטים ללא צמיגים כלל. אם אין שמשה אז מדביקים חתיכת ניילון. מיכל הדלק מטפף? שמים גריקן שמתחבר מהגג ישירות למנוע. עולם שלישי במיטבו.

מסתבר שלא רק עפרה הפנימה את החוויות שצברה ברפובליקה. גם לילדיה הגדולים מור (נשואה פלוס שניים) וענבר (נשוי פלוס אחד) נשמר קשר עם חבריהם דאז לספסל הלימודים.

ראיין: אבנרון

ונאלצו לנוע ולנווד כדי להשיג פת לחם וטיפת מים. בחלוף השעות מפלס המים בעיר ירד, ואז ניתן לראות מבעד להרס, עיר מודרנית עם כבישי אורך ורוחב, המציפים את ההבדלים התהומיים בין עשירים מופלגים עם וילות ענק דו-מפלסיות ובריכות שחיה, כשלצידן פחונים נוטים ליפול של משפחות עוני, שמחוברות לרשת החשמל של העשיר-סימביוזה מעט מוזרה שברפובליקה בננות הופכת לאפשרית ואפילו נורמטיבית. לאחר יומיים, המאפיה שבשכונתנו כבר עבדה, הסופר נפתח, ואפילו בתי הספר חזרו לפעילות. ללמדך שהחבריה כאן מתורגלים.

11 מיליון תושבים מונה הרפובליקה מרביתם (במושגים של ישראל) מצויים הרבה מתחת לקו העוני אבל עזרה הדדית שם היא כמו מובנת מאליה. עם שוך הסופה הוכרז על גיוס כללי במהלכו הגיעו לעיר מאות אנשי צבא, שברוב השנה אנשי חסרי תעסוקה, ואלה החלו מפנים את ההריסות בעזרת משאיות ופותרחים את צירי התנועה. אתה מגלה מדינה שלמה שמגוייסת למען מטרה לאומית. ואז אתה מבחין בטורים אינסופיים של ילדים לבושי תחתונים, העומדים עם גריקנים וממתנינים בתור כדי להביא הביתה מעט מים.

אומדן הניספים במקרה שלנו לא היה גבוה במיוחד, מציינת עפרה, והחשש העיקרי היה מפני מגפות וזיהומים שמקורם במים עומדים. תוך זמן קצר יחסית אתה מגלה כיצד מדינה מוכת אסון חוזרת לשיגרת חייה, ומתחילה לשקם את התשתיות ההרוסות בקצב משביע רצון.

חוויות יוצאות דופן שהולכות איתך עד היום?
היה מרגש במיוחד לראות את המקומיים עוזרים אחד לשני בלי הבדל של גזע או מעמד. אומה שלמה, שמתאחדת בשעת צרה. אפרופו אירמה, אתמול, מספרת עפרה, ראיתי בטלוויזיה מראה שצולם בקובה, שהזכיר לי מאד את האסון ההוא: מקומיים, רובם חסרי כל, עומדים בתוך המים, מפעילים טייפ על בטריות ופשוט רוקדים. זה

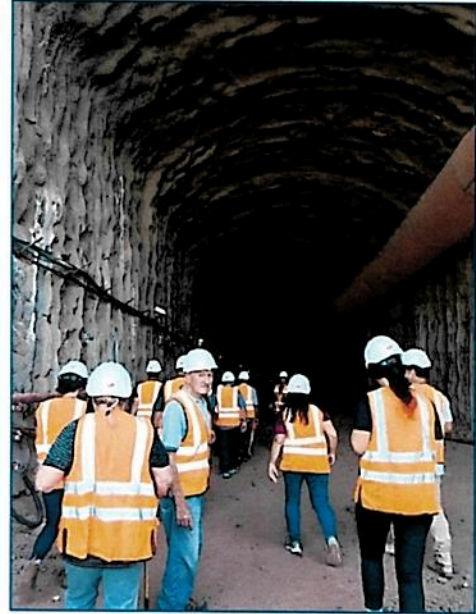
אגירה שאובה ותשתיות גז - מטר מאיתנו

אלקטרה' ואמור בתוך פחות משנה להפוך למבצעי.

עקרון האגירה השאובה (ראה תרשים) מבוסס על שני מאגרי מים עליון ותחתון כשביניהם מערך עצום של מנהרות. המערך מסוגל בתוך שניות ספורות להוסיף לרשת החשמל הארצית סדר גודל של 340 מגוואט שאמורים לתת פתרון לקשיי האספקה של החברה בעיתות של צריכת שיא. בימים אלה הסתיימה חפירת החלק הראשון של מנהרת הגישה שאורכה הסופי יהיה 1200 מטר. ממזרח לכביש תשעים, בקטע שבין נווה אור לגשר, בקרקע השייכת לקיבוץ גשר, החלה חפירת המאגר התחתון שיכיל כ-3 מיליון קוב מים אשר יועלו במחירי שפל אל המאגר העליון, שייכרה בשטח חקלאי השייך למושב מולדת, מרחק קצר מהמבצר הצלבני בלואר. המים שיועלו מהמאגר התחתון לעליון במהלך של כעשר שעות, יופלו ברגע האמת באמצעות פיר אנכי שייחצב בתוך ליבת ההר, ובאמצעות טורבינה ענקית תהפוך אנרגיית נפילת המים לחשמל, אשר יוזרם במייד לרשת החשמל הארצית ויענה על ביקושי השיא בלא קושי. מנכ"ל תה"ל סער ברכה מציין שמדובר בפרויקט תשתיות לאומיות רחב היקף ובעל השפעה רבה על משק החשמל הארצי. בס"ה אושרו בארץ לביצוע ארבעה פרויקטים דומים.

סוף בעמוד הבא

לאורך כביש 90 בקטע שבין גשר לנווה-אור וממערב לו, מורגשת לאחרונה תכונה יוצאת דופן ביום וגם בלילה. מדובר בפרויקט אדיר ממדים שעלותו נאמדת בכשני מיליארד שקלים ואשר בסיומו, בעוד כארבע שנים, תופעל תחנת כח באגירה שאובה, בעלת כושר ייצור של 340 מגוואט, שהם כמעט פי עשרים! ממה שייצר רוטנברג בתחנת הכח שלו בנהריים, וכמעט פי ארבעה! מהכמות הכללית שיוצרה בארץ ישראל כולה באותה תקופה. מי שאחראי להקמת התחנה שתופעל באמצעות אנרגיה נקיה, הן חברת תה"ל מקבוצת קרדן (40.5%), קבוצת האצייסון (40.5%) וטריפל אר (19%) בהשקעה של 2 מיליארד שקל. חברת סינו היידרו הסינית משמשת קבלן התכנון וההקמה של הפרויקט, בתמורה ל-300-350 מיליון דולר. סינו מבצעת את עבודות ההנדסה האזרחית, לרבות כריית מנהרה שתזרים מים מגובה של 420 מטר, ואילו אלסטום הצרפתית תספק את המשאבות והטורבינות שיונעו בידי המים להפקת חשמל. למימון שותפים בנק לאומי, בנק הפועלים, מיטב דש וחברות נוספות.

פרויקט דומה לזה, אך בשלב מתקדם הרבה יותר, מושק בימים אלה בגלבוץ בידי קבוצת

אגירה שאובה - סוף

מזל טוב!
 אצפרה וסולאי לוי
 אהולדת הנכדה
 בן אמור ודוד
 מזל טוב אמספחה!

מזל טוב
 אברכה ודודו פונדק
 אהולדת הנכד
 בן אאלון וריקי
 מזל טוב אמספחה!

מזל טוב!
 אאילנה פולק ומנחם פולק
 אהולדת הנכד
 בן אנצמה ורובי
 מזל טוב אמספחה!

במקביל לפרוייקט האגירה השאובה 'כוכבי מונחות בימים אלה תשתיות לחיבור צינור גז ממאגר לוייתן לממלכת ירדן במסגרת הסכם אספקה לעשרים שנה שנחתם בין שתי המדינות. כדי לתת מענה לצרכים אלה ייעשו מספר פעולות:

א. יורחב כביש 90 למסלול. נוסף.
 ב. מכונת קידוח תחפור בעומק 60 מטר מתחת כביש 90 על מנת לאפשר הנחת צינורות הגז והמים.
 ג. קו המים כנרת בית שאן (כבי"ש) העובר צמוד לכביש 90 יועתק 600 מטר מזרחה.

חדוה הדר מגשר, שסיירה עימי לאורך התוואי, מציינת שהעבודות באתר האגירה נמשכות ללא הפוגה 24/7 ומאחר ורוב העובדים באים מסין, השלטים באתר כתובים בשפה הסינית. חלק מעובדי האתר אמורים לגור בגשר בתקופת העבודות ונבחנים שיתופי פעולה נוספים עימם. את העבודות באתר מטעם חברת תה"ל מלווה יריב שלם מקיבוץ גשר שערך לאחרונה סיור מקיף לחברי קיבוצו. התמונות באדיבות חדוה הדר.

אברון

מזל טוב!
 אמאיריה ויאאל צפת
 אניסואי הבת
 אביאל צב"ל דן
 מזל טוב אמספחה!

שנה לפטירתה של גנסייה לביא ז"ל

מה היא חשבה על המשפחה שהקימה פה – שבת רחב, בנות, חתנים, נכדים, נינים? האם היה בכך פיצוי עבור כל מה שאיבדה?

כל מה שאני יודעת הוא שהיא קיבלה על עצמה את כל תהפוכות הגורל בשלווה, בלי להתרעם או להתלונן, ואת רגשותיה האמיתיים החביאה עמוק-עמוק בפנים. היא חיה את ההווה, לא חזרה אל העבר ולא השקיפה אל העתיד.

ואולי זה היה הסוד לאריכות ימיה.

מיכל

”עם הלילה הזה” – לאה גולדברג

פה הסתיו הוא אפוא האביב

והקרוס הוא נר תמיד.

אף תראוני שאני חולפת

כי הקרוס הוא נר תמיד.

ככרם נשרו הצלמים,

כהריט פרח החצב.

אף תראוני שאני חולפת

נר שחור דולף כהריט.

כהריט הקבר נחצב,

רק הדשא כצדך כהשיט.

אף תראוני שאני חולפת

כי הקרוס הוא נר תמיד.

עברה שנה. שנה בלי אמא. ולצער הגדול נוספת השלמה.

השלמה עם הזמן שחולף בלי אמא, עם הסוף הבלתי נמנע, עם מהלך החיים שזורם אל הסוף.

הרבה מחשבות על אמא חלפו בראשי בשנה זו.

מי היתה האשה הצעירה הזו, שעזבה בית ומשפחה, ארץ מולדת מוכרת ובטוחה – ויצאה אל העתיד הלא בטוח, הלא ידוע, אל ארץ רחוקה וחמה?

מי היתה האשה הזו שהלכה בעקבות אבא לבנות את ביתה בעמק הירדן הלוחט והעויין, בלי לדעת מה צופן לה העתיד ומה מחכה לה במקום הלוחט הזה?

מי היתה האשה הזו שחיכתה לבעלה בשנות המלחמה הנוראה, כמעט בלי קשר, בלי לדעת מה קורה ומה עובר עליו בשדות הקרב.

מי האשה הזו שילדה שתי בנות וגידלה אותן ללא אב, ולא נשמעה ממנה מילה אחת של הקושי, הבדידות, הגעגועים?

מי היתה האשה הזו שבחרה לעבוד בכרם, מקום בו מצאה שלווה בין הגפנים, בשקט של הטבע, בעונות השנה המתחלפות, בגפנים הערומות בחורף, שהנצו ניצנים באביב ובקיץ הבשילו אשכולות עסיסיים של ענבים?

מי היתה האשה הזו אשר נשאה את גורלה בכבוד, בצניעות, ביושרה, אשר כל מי שהכיר אותה הוקיר אותה ואת אישיותה יוצאת הדופן, ועם זאת אף אחד לא הכיר אותה מקרוב. אשה שלא היו לה הרבה חברים אבל כולם העריכו וכיבדו אותה?

מה היא חשבה על תמורות הגורל? על גורלה היא, שגילגל אותה מארץ קרה ורחוקה – ובכך ניצלו חייה? על משפחתה המורחבת – הורים, אחים, אחיות, אחיינים – שאיש מהם לא שרד?

שלושים לפטירתו של עמוס גל ז"ל

<p>רגע שלא אשכח ואשא אותו כל ימי. ואסיים במשפט של ליאם - בנופים חיית ומנופים לא תשוב – מלך העולם!</p> <p>מתגעגעת בלי קץ.. וחסרה אותך, עמוס.</p> <p>אירית</p> <p>אבא</p> <p>כל יום מישהו מדבר איתי עליך מנסה להסיר את הכאב מתוך הנשמה שלי כל יום מישהו מדבר איתי עליך ... ואתה? מנסה להסביר לי שאתה לא תחזור.</p> <p>כל יום מישהו מדבר איתי עליך והם אומרים לי: הזמן מסתובב כמו גלגל, כל יום אני יכולה לטפס לאחר שהגעתי לתחתית אם רק הייתי יכולה שהזמן יחזור או יעצור.</p> <p>אבל בלילה, כאשר אין אור כאשר כולם עוזבים לאט לאט אתה נכנס לחלומות שלי הנה אתה, אתה. לא רק זיכרון אני יכולה להרגיש אותך כל-כך קרוב, אתה כמעט אמיתי אבל אז אתה עוזב שוב וכאשר אני מתעוררת נוכחת רק ההיעדרות שלך ושוב הגעגוע...</p> <p>רית</p>	<p>הכל מזכיר לי אותך – צועדת עם סאני, השדות חרושים טרם זריעה עיני הכלב עצובות, אתה חסר. שעת ערביים – ה'גולדן לייטי' במלוא הדרו מחכה למצלמתך... הכל מזכיר לי אותך – ירח עולה במזרח אתה חייב לבוא ולצלמו, בשקיעה – מעל סירין כבר יש עננים קטנים והטורבינות ממשיכות להסתובב מחכים למצלמתך... אוטוטו תתחיל הנדידה ואתה תציין – אלו קורמורנים, ואלו חסידות ושקנאים. עכשיו החצבים מרימים ראש לבן והם מזכירים לי אותך, את עבודת הסיום שלך ב'קאמרה'. את צילומיך הרבים בעקבות החצב. הסתיו כבר כאן ועמו גם השרב ואתה איננו. הגעועים לא מרפים אין עם מי לחלוק חוויות צחוקים עם הנכדים ערוץ סרטי הקולנוע מיותרם אולי גם הוא מצפה לצופה הקבוע ותשבצי ההגיון נשארים מיותרמים ובלתי פתורים. והתמונות מנמיביה מחכות רק לך. גם חידת העלמותך מחיינו נשארה בלתי פתורה. איך כל זה קרה לנו? ודווקא במקום שבו הכי נהנית וציפית להיות בו נמיביה – מדבר, דיונות אדומות, צמחים מיוחדים חיות בר, עצים ומפלים – והכל נגמר ברגע אחד.</p>
--	--

שלושים לפטירתו של עמוס גל - המשך

כמו חצב – נעמי שמר

כמו חצב להתבצר
 במעבה האדמה
 ולחכות לסיימה
 של העונה הכי חמה
 ואחר כך להתמר
 וכעמוד עשן לבן
 שמועה טובה להעביר
 שהחגים כבר באוויר

וכמו ענן להתגשם
 מעל חלקת שדה ריקה
 ולהביא לרגבים
 את הבשורה הירוקה

שוברי הרוח מנסים
 לשמור עלי מן הבאות
 במעבה הפרדסים -
 אמרו מתי קץ הפלאות
 אמרו מתי קץ הימים
 הלא מדבריות שלמים
 יש לעבור בניד עפעף
 שבין הקיץ והסתיו

ציפור השיר הפעוטה
 שהסופה אותה גרשה
 ובלבלה את מסלולה
 מיבשה ליבשה
 ציפור טסה, נעלסה
 על תורן של ספינת משא
 בהגיעך עד אי אובד
 למדי אותי להשרד .

סבא

סבא שלי שבחייו רדף אחרי האושר, אחרי החלומות שלו הצליח להנציח את חייו בעזרת המצלמה, בעזרת התמונות שרק הוא ידע לצלם. תמיד רצה להגיע להיכן שיש את היופי שבעולם, רצה לראות הכל, לטעום ולדעת ובשניות אחדות הגורל רצה אחרת ולקח את סבא שלנו.

סבא אהב לטייל עם סבתא, תמיד אמרתי לכולם שהם 'עושים' את העולם, כל פעם במקום אחר, כל פעם חוויות שונות והפעם העולם התהפך.

לפני שיצאתי לבסיס היתה לי בדיוק שעה אחת לפני שהם יצאו לשדה התעופה, בתוך תוכי התלבטתי אם ללכת להגיד שלום, הוא כל-כך שמח כשראה אותי וזו היתה הפעם האחרונה שראיתי אותו..

תודה סבא על הכל – על הסיפורים, האושר, הצחוק, האוכל, האמונה, האיכפתיות, הכוונה ועוד אלפי דברים טובים ויפים שטמנת בתוך תוכך. היית הדבר הכי טוב שיכולנו לבקש!

סבא היה קורא לי יאמוש, הוא היה מתחיל את השיחה בבדיחות וגם מסיים 'אם רק היית יכול להיות פה ופשוט לצחוק על כל העולם, בזמן שאתה גם צוחק על עצמך כי למה דווקא אתה, למה דווקא לך זה קרה, אוי, כמה שזה היה יכול להצחיק אותך כי לא חשבת שזה יקרה, הדבר היחיד שיש לך בראש זה שיצאו תמונות יפות, שתהנו, שיהיה לכם כיף.

ומה הכי אהבת? את זה רק אתה יודע ובכל זאת – את האוכל שלך, התמונות שלך, הבנות שלך, הנכדים שלך, השטויות שלך, את אשתך – אל תשקר!

יש לך מקום בלב של כל מי שפגשת בדרכך, בכולם השארת זכר, סימן, צחוק, תמונה...
בנופים חיית ומנופים לא תשוב – מלך העולם!

ליאם

מי ומה באשדות

כאשר נכנס דורון רוזנבלום לתפקיד המזכיר/מנהל קהילה, הציב אברהמיק חזן בפתח המזכירות מסך מחשב ישן ומתחתיו הכיתוב 'מצטער שאני כבר לא המתקדם ביותר'. 'מטאטא חדש', כך אומר הפסוק, הוא 'מטאטא טוב' גם כשאינו המתקדם ביותר, ולכן יונתן, בהיכנסו למשרד החדש-ישן החליט להציב בפתח צמד 'שומרי ראשי' בלבוש עציצים כדי לשוות למקום חזות מכובדת. אכן התחלה מבטיחה!

'בתשרי נתן הדקל פרי שחום נחמד', כך נפתח השיר 'שנים- עשר הירחים' של נעמי שמר שאין ולא יהיה לו תחליף במאה השנים הקרובות. ואכן באלול, החל באשדות גדיד הצהובים (ברהי), בהמשך האדומים-שחורים (חיאני) ובימים אלה ממש עם פרוס תשרי בא זמן המגיהול (בתרגום מערבית 'לא ידוע') שצבעו אכן שחום, כמילותיה של שמר. אלא שכאשר נכתב השיר לא היה המגיהול בארצנו, והשחום היו אותם זנים עיראקיים דוגמת חלאוי ודרי, שהביא בדרך לא דרך בן ציון ישראלי, שבינתיים רובם נעקרו. שחום הולך ושחום בא.

סוף בעמוד הבא

החצבים כבר כאן. הם הגיעו לאשדות, אך בהבדל אחד: רובם המכריע של אלה הפורחים בחצר שלנו, סמוכים לפסלי אבן, ללמדך שיד אדם (אברהמיק?) ליקטה אותם מהטבע ושתלה אחר כבוד במקום בו הם נמצאים. זה כמובן לא פוגם בכשרותם ובמעמדם. נהפוך הוא. כבודם במקומם החדש מונח. חצבי הטבע, 'הבלאדי', יופיעו גם יופיעו בריכוזים גדולים, אך זה יקרה בעוד שבוע-שבועיים ואז נפגוש בם באזור גן הפסלים, ובריכוז מרשים אף יותר, באי השלום בנהריים. יש למה לצפות. בינתיים האויר מלא עופות דורסים (תשאלו את דובי הוא ייפרט) המתנקזים כבדרך הטבע למרכז המזון הכי גדול בצפון- אתר הפסולת שברמת סירין.

דגלים שנותרים על עומדם זמן רב יחסית, כמו אלה מיום העצמאות, טיבם שמתבלים ובחלוף זמן והופכים לסמרטוטים. בשנים האחרונות אנשים נוטים להשאיר את דגלי העצמאות הרבה מעבר לארוע עצמו, מתוך מחשבה שדגל מסמל משהו נצחי ואין סיבה להסירו עם רדת החג. אלא מאי? הדגל הזקוף והגאה, שהפך ליתום, נאלץ לפתע להתמודד מול רוחות חזקות ומול שמש קופחת העושים בו שפטים, ואז מ-דגל גאה תוצרת סין העממית הוא הופך לסמרטוט בלוי ונטול ערך, כמו במקרה של הדגל שנשכח מעל המקלט בו התקיימה חגיגת העצמאות לא מכבר. אין לי ספק שאילו שאלו את הדגל, היה מעדיף להיות מקופל במחסן כלשהו ובלבד שלא להראות כך בעליבותו.

מי ומה - סוף

לצועדים לכיוון נהריים – יש מקום ישיבה ומנוחה אחד... עבורכם.

שנה טובה לכל בית אשדות!

צילון 1501

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 עיצוב שער – ברכה פונדק
 צילום שער – עמוס גל ז"ל
 איור ועימוד – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יופיע בשמחת תורה!

'לידת בית' היא ארוע הנחשב לנדיר (פחות מחצי אחוז) למרות שבשנים האחרונות יש יותר נשים המעדיפות לידה כזו מסיבות שונות. במקרה של מ.מ. (בת משק) לא היה מדובר בלידת בית מתוכננת אלא בתהליך טבעי שקרה בהפתעה בעת שביקרה את הוריה, חברי אשדות, באחת השבתות האחרונות. מי שמיצמץ ראשון היה בעלה של מ. שתפקד בצורה מדהימה ותוך שהוא בקשר טלפוני צמוד עם מוקד מד"א, ביצע בקור רוח את הפעולות הנכונות ובתוך חמש דקות יצאה לאויר העולם תינוקת ורדרדה ובריאה. שני מתנדבים שקיבלו קריאת חרום מהמוקד היו דודו איתן ועמית ניב, כוננים במד"א, שהגיעו כשהלידה היתה כבר בעיצומה ולא היה לו מה לעשות. ניידת מד"א שהגיעה בשלב יותר מאוחר עשתה את הפעולות הנוספות. מזל טוב לשולי ועפרה לוי וכמובן ליולדת ובעלה.

תחנת 'אגד' המתולוגית שוב מתפוררת – מי יושיע? מתנדבים מוזמנים...

